

Kinas Silkevejsånd inspirerer Frankrigs Macron; Hvornår vil den nå Berlin og Bruxelles? Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 11. jan., 2018. pdf og video

Mange gange er denne form for pessimisme blot en 'comfort zone', for når folk først har boret hælene i jorden med deres pessimisme, betyder det, at de ikke behøver gøre noget, for verden er alligevel håbløs, og derfor behøver man ikke ændre den.

Det er min holdning, at, når tingene udvikler sig i en positiv retning, har alle – næsten alle på denne planet – mulighed for at forbedre ting og ændre ting til det bedre, hvis muligheden skabes. Jeg vil derfor appellere til folk om at have et kulturelt optimistisk livssyn på disse spørgsmål, for at sidde på hænderne og intet foretage sig i et historisk øjeblik som det aktuelle, er næsten en forbrydelse.

Download (PDF, Unknown)

Du vil ikke tro på, hvad der netop er sket i verden

Leder fra LaRouche PAC, USA, 10. jan., 2018 – Hvis du bor i USA eller Europa, vil du ikke tro på, hvad der netop er sket i verden! – For du kan ikke læse eller høre noget om det.

Den franske præsident Emmanuel Macron har, under sit besøg til Kina, netop indgået en forpligtelse: Frankrig vil samarbejde med Kinas Bælte & Vej Initiativ for store infrastrukturplaner i hele Eurasien og Afrika. Han og den kinesiske præsident Xi vil især fokusere på fransk-kinesisk samarbejde omkring udvikling af nukleare teknologier for at levere energi til verdens økonomier.

Det er den samme, store, kinesiske »Marshallplan«, du har hørt om; hvordan den »ikke spiller efter vore vestlige regler« for gennemskuelige projekter – det er bare Kina, der prøver at dominere asiatiske og afrikanske nationer, og skinne på Vesten.

Ikke alene er 16 lande i Øst- og Centraleuropa allerede entusiastiske for at deltage i denne kinesiske «Nye Silkevej»; nu er det samme tilfældet for en af Vesteuropas betydelige magter – Frankrig, et permanent medlem af FN's Sikkerhedsråd.

Og invitationen til USA om at gå med i Bælte & Vej Initiativet er vidt åben.

Et initiativ for infrastruktur er lige præcis det, USA har ventet på, lige siden Donald Trump fokuserede sin præsidentkampagne på dette. Det er lige til at plukke: Bælte & Vej Initiativet. Bare spørg Vest Virginias guvernør.

Mens vi taler om præsident Trump: Du ville ikke tro på, at Sydkoreas præsident netop i går gav *ham* kredit for at muliggøre de nye forhandlinger mellem Nord- og Sydkorea – en bekræftelse af præsident Trumps egen påstand.

Den samme præsident Trump, der, ved du nok, udveksler barnlige fornærmelser med Nordkoreas Kim og bringer os alle til randen af atomkrig, mens gode mennesker alle sammen ønsker forhandlinger? Han fik tilsyneladende sat fredsforhandlingerne mellem de to Korea'er i gang, og den sydkoreanske præsident Moon Jae-in sagde, »Jeg ønsker at vise min taknemmelighed« for det over for Trump. Præsident Trump blev trods alt valgt, fordi han sagde, han ønskede at afslutte Amerikas evindelige oversøiske krige, såvel som også at genindustrialisere Amerikas økonomi. Heraf kommer det, at man nu i et helt år har forsøgt at drive ham ud af embedet.

Du ville ikke tro på noget af dette, hvis det er din sædvane at konsultere nyhedsmedierne i Europa eller USA. Du ville ikke tro på, at det var *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, der for 30 år siden fremlagde konceptet for denne Eurasiske Landbro for stor infrastruktur, og som for 20 år siden kaldte det den »Nye Silkevej«; at LaRouche indledte fremstødet for at genindføre Glass-Steagall og bryde Wall Street op, tilbage i 2007, før krakket; at disse handlinger er blevet forklaret i LaRouches »Fire Nye Love til nationens redning« fra juni 2014.

Det er LaRouche-parret, som »ingen lytter til«. Deres oprindelige koncept for den Eurasiske Landbro fra 1989 tilbydes nu USA i form af Kinas Bælte & Vej Initiativ. Schiller Instituttet og LaRouche Political Action Committee har været i gang med at mobilisere med et »Mueller Dossier«, for at forsvare præsident Trump mod kupforsøget med »Russiagate«.

Nu mobiliserer de med masse-cirkuleringen af brochuren for LaRouches »Fire Love: Amerikas fremtid på den Nye Silkevej«,

der netop er uddelt til hvert enkelt medlem af USA's Kongres. Hvis der skal være tale om et »infrastrukturinitiativ« fra præsident Trumps State of the Union-tale, så er dette den eneste måde, det vil ske på.

Gå med i denne mobilisering; støt den. Du vil ikke tro på, hvad der kan ske.

Foto: Frankrigs præsident Emmanuel Macron besøgte terrakottahæren , der er begravet sammen med kejser Qin, i Xi'an, en af Kinas ældste byer og udgangspunkt for den antikke Silkevej.

LaRouche PAC's intervention i Valg 2018 – kampagnen for at vinde fremtiden

9. jan., 2018 – LaRouche PAC har udgivet følgende **erklæring i dag, til massedistribution**:

Vores fremtid vil blive bestemt af valgene i 2018. Ingen af de to partier har et program for på fundamental vis at føre nationen fremefter, og da slet ikke for blot at sikre vores overlevelse på kort sigt. LaRouche PAC fremlægger den følgende politiske platform, og vi annoncerer hermed, at vi vil gennemføre en økonomisk uafhængig kampagne for at få det til at ske. Vi vil føre kampagne ud fra dette program og støtte eller være imod kandidater, baseret på, om de vil føre kampagne for disse ideer. Vi søger at skabe store blokke af vælgere i afgørende kongresdistrikter til at slutte sig til

os.

Begge partier kontrolleres af Wall Street. Begge partier er tilhængere af imperiesystemet efter Anden Verdenskrig for relationerne mellem nationer, et system, der har frembragt evindelige krige og folkemord og nu, en farlig, ny kold krig. Demokraterne har til hensigt at bruge disse midtvejsvalg til at stille præsidenten for en rigsret (impeachment). Republikanerne er fanatiske tilhængere af økonomiske aksiomer, der vil ødelægge Trumps præsidentskab, samtidig med, at de nominelt støtter præsidenten.

Vort program har to flanker. Afslut kuppet imod præsidenten og retsforfølg de ansvarlige. Gennemfør LaRouches Fire Love for USA's økonomiske genrejsning, og slut USA til Kinas store Bælte & Vej Initiativ for økonomisk udvikling.

Dette vil skabe millioner af produktive jobs, her og internationalt, samtidig med, at det også vil skabe en særdeles fundamental og bydende nødvendig forandring i de strategiske relationer. Under LaRouche-programmet vil nationer samarbejde omkring store projekter, der fremmer menneskeheden fælles mål, snarere end at konfrontere hinanden som geopolitiske modstandere i hybridkrige, hvor selve menneskeheden konstant står og vipper på randen af termonuklear udslettelse.

Her er LaRouches Fire Love. De er ikke adskilte planker. Hver og én af disse love må forstås og gennemføres sammen.

- Genindfør Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov, og gør det nu, forud for det umiddelbart overhængende kollaps af finansboblen, som Wall Street har opbygget i kølvandet på 2008.
- Vend tilbage til et system for et topstyret, nationalt (statsligt) banksystem, der skaber den nødvendige kredit til at sætte vores infrastruktur på en fuldstændig moderne platform. Modellerne for et sådant program

findes allerede i form af Hamiltons Nationalbank for USA, Lincolns system med 'greenback'-dollaren og Franklin Roosevelts Reconstruction Finance Corporation (kreditanstalt for genopbygning).

- Brug det statslige kreditsystem til at skabe en trend for højproduktivitet i forbedringer af beskæftigelsen, med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandarden for individer og husstande i USA. Fremskridt er afhængigt af at opbygge en moderne, national infrastruktur og en kulturel platform, der er befordrende for at nære menneskelig kreativitet.
- Skab en fusionskraftbaseret økonomi og dediker atter nationen til udforskning af rummet. Fusionskraft repræsenterer et kvalitativt spring i befolkningens potentielle, produktive evne og vil blive energikilden til en forberedt udforskning af rummet. Fundamentale videnskabelige fremskridt er hjørnestenen i al økonomisk fremskridt.

Hensigten med disse love, taget sammen, er at skabe en afgørende nødvendig, ny, menneskelig renæssance.

LaRouches fysisk-økonomiske målemetode, Del II: Hvordan værdi defineres.

LaRouche PAC Videnskabsteams undervisningsserie 2017 i økonomi: Lektion 6. pdf og video.

Denne case study er også meget nyttig for at se på den omvendte proces og komme med et par meget vigtige konklusioner i dagens diskussion – og dette er noget, jeg aldrig har hørt hr. LaRouche ikke sige – og det er, at nulvækst, eller såkaldt bæredygtighed, ibrønde vil slå samfundet ihjel. Det er en fundamental naturlov; og i dette kapitel fastslår han denne pointe ...

Download (PDF, Unknown)

**Frankrigs Macron i Xi'an:
Kina har 'gjort en
drøm til virkelighed!' Verden**

må tilslutte sig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 8. jan., 2018 – Den franske præsident Emmanuel Macron indledte i dag sit tredages besøg i Kina, i Xi'an, en port til den gamle Silkevej, hvor han hylde nutidens Bælte & Vej Initiativ (BVI) og sagde, at Kina »har gjort en drøm til virkelighed«. Han omtalte den gamle Silkevej som en skat for civilisationen og roste Kina for at genopfinde den. Kina har genaktiveret forestillingsevnenes domæne, sagde han. Frankrig og Kina må begge arbejde sammen om fremtiden; og det samme bør Europa gøre.

Med hensyn til økonomi sagde Macron, at, midt i den unipolære, kapitalistiske verdens krise, bør Kina og Frankrig samarbejde. Han talte om, hvordan Kina har løftet 700 mio. mennesker ud af fattigdom, og nu kan Kina komme til Europa og være med til at gøre det samme dér.

Macrons standpunkt lægger pres på hele den transatlantiske verden, hjemsted for den døende og dødelige Wall Street- og City of London-operation for monetarisme og geopolitik. Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche kommenterede, at Macrons handling spænder den tyske regering ind; Berlins og Bruxelles' anti-Kina, anti-BVI-holdning bliver mere og mere isoleret. Se på den omstrukturering af alliancer, der er i gang, for at søge win-win-udvikling med Kina og BVI: Schweiz, Balkanlandene, Østeuropa, Middelhavsområdet og nu, Frankrig. Lokaltetter stiller op på række og kappes om at blive et knudepunkt for den Nye Silkevej, fra Valencia, Spanien, og til Minsk, Belarus, og med mange kandidatbyer imellem.

Den 11. januar vil Macron være i Rom, en route på vej hjem fra Kina, til et todages topmøde for »Med-Seven«, en gruppe nationer i Middelhavsområdet, der alle har voksende relationer med Kina og BVI-udviklingsprojekter – Portugal, Spanien, Frankrig, Italien, Grækenland, Cypern og Malta.

Husk, understregede Macron, at BVI virker begge veje: »De gamle Silkeveje var aldrig blot kinesiske. Disse veje kan pr. definition kun være fælles. Hvis de er veje, kan de ikke være 'ensrettede'.«

Macron lagde særlig vægt på Frankrigs forpligtende engagement til at arbejde sammen med Kina i Afrika, på BVI-projekter for jernbaner, havne og anden infrastruktur med forbindelse til Europa og Asien.

Silkevejs-fremgangsmåden er presserende nødvendig i USA, hvor præsidenten, der har forpligtet sig over for den »glemte mand«, som han i dag gentog det for Farm Bureau-konventet i Tennessee, fortsat applauderer aktiemarkedsboblen, alt imens tog forulykker, broer kollapsede og selve den forventede, gennemsnitlige levealder i USA falder. Men dette er ikke et håbløst fortvivlelsens hul; det er et tomrum, der kan fyldes af en viden og ånd for »hvad der må gøres«, som det forklares i LaRouche PAC's nye rapport, »LaRouches Fire Love: De fysisk-økonomiske principper for USA's økonomiske genrejning – Amerikas fremtid på den Nye Silkevej«. Aktivistteams er i denne uge linet op for at udlevere eksemplarer af denne rapport i Washington, D.C., til alle 435 kontorer i Repræsentanternes Hus, der atter samledes i dag. Delstatskongresser åbner igen, og andre muligheder for intervention er i fuldt sving for 2018. Der er tre uger til præsident Trump holder sin State of the Union-tale til nationen.

Macrons budskab vil sende chokbølger gennem hele verden på mange fronter, understregede Zepp-LaRouche i dag. Det er en vending af politikken. Brug det til at ruske op i systemet og installere et andet.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping (nr. 2 til højre) og hustru, Peng Liyuan (nr. 1 til højre) tager opstilling til gruppefotografering med den franske præsident Emmanuel Macron (nr. 2 til venstre) og hustru, Brigitte Macron, ved Diaoyutai

Statsligt Gæstehus i Beijing, 8. jan., 2018. (Xinhua/Li Xueren)

Uden at tilslutte sig Asiens 'Nye Silkevej', står Trump over for et finanskrak

Leder fra LaRouche PAC, USA, 7. jan., 2018 – Præsident Donald Trumps administration kan ikke miste flere muligheder, hvis den skal udføre den plan, som det amerikanske folk, først og fremmest, valgte Trump til: At få USA ud af evindelige krige i udlandet og genopbygge og genindustrialisere nationen.

Hvis den store skattelettelse til selskaberne er alt, hvad Trump-administrationens økonomiske politik har at byde på, så står præsidenten og nationen over for et forestående finanskrak og endnu en såkaldt »stor recession«, der er meget værre end den foregående. Den enorme selskabsgæld og aktiemarkedsboble, som allerede i et årti er blevet skabt med gratis penge fra centralbanken, og som nu er omgivet af det, analytikere kalder »alt-boblen« med andre, eksploderende gældskategorier, kan ikke klare den mindste, kommende rentestigning. Skattelettelser for selskaberne vil ikke redde denne boble, men derimod blot i højere tempo pumpe den op, indtil den eksploderer. Storbankerne på Wall Street og i London kæmper sig ud af denne gæld ved at genforsikre den – samle den i pakker og sælge den videre – vel vidende, at den ikke kan honoreres. Amerikanske bankers sikring af gæld – selskabs-junkgæld, bil- og kreditkortgæld, studentergæld osv.

– er vokset med \$1,1 billion, eller 25 %, blot i 2017.

Det Hvide Hus og Kongressen må ganske enkelt trodse Wall Streets gammelkonesnak om Glass/Steagall-loven og genindføre denne lov omgående, for at isolere kommerciel bankpraksis fra denne kasinospekulation, før den eksploderer. Og de må udstede statskredit til ny infrastruktur og et videnskabsprogram som drivkraft for økonomien, og således genopbygge produktivitet og velbetalt, produktiv beskæftigelse.

Men netop heri ligger problemet. Præsidentens møde på Camp David i denne weekend med det Republikanske lederskab, og som angiveligt skulle dreje sig om en 1\$ billion stor infrastrukturplan, ser ikke ud til at fremvise den store diskussion eller det store fremskridt. Desperate tåbeligheder kommer frem – som at omdirigere måske \$2 mia. i annulleret amerikansk hjælp til Pakistan, til byggeri af veje og broer! – hvilket betyder, at Det Hvide Hus absolut ikke har nogen idé om, hvordan et investerings- og anlægsbudget til infrastruktur kan skabes eller finansieres. Selv hjælpen til genopbygning efter katastroferne i de stater og områder, der er hærget af orkanerne – og som omfatter afgørende infrastruktur til elektricitet og storm-kontrol – er blevet forsinket uden nogen som helst handling i næsten tre måneder.

Og dog vil guvernøren for Vest Virginia, når han på onsdag holder sin tale om Statens Tilstand, bygge på en langfristet forpligtelse på \$80 mia., som han har, fra et kinesisk selskab, støttet af en statsejet bank i Kina. Guvernøren af Maryland, der nu gennemfører forundersøgelser til en maglev-linje (svævetog) fra Baltimore til Washington, har en \$5 mia. stor forpligtelse fra Japan. Er der tale om en mystisk hemmelighed?

Nej, der er snarere tale om en invitation fra Kina, der virkelig er win-win, til USA om at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet for storslåede infrastrukturprojekter; og en voksende »konkurrence« fra Japan for at bruge sine store

kapaciteter for infrastrukturteknologi i og for andre lande, i nogle tilfælde sammen med Kina. Og Rusland og Sydkorea gør det samme med byggeri af avancerede kernekraftreaktorer.

Og der er ligeledes tale om USA's første finansminister, Alexander Hamiltons metode til kreditskabelse til ny infrastruktur og teknologier til varefremstilling, som er forklaret af Lyndon LaRouche i det 21. århundredes form. Både Kina og Japan anvender disse metoder til statslig kreditskabelse. Tilbuddet om at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet er der, givet af præsident Trumps gode ven, Kinas præsident Xi. Dette forklares fuldt ud i *Amerikas fremtid på den Nye Silkevej*, som er brochuren om LaRouches »Fire Økonomiske Love«, der uddeles til hele Kongressen.

Den amerikanske præsidents 'Tale om nationens tilstand' den 30. jan. bliver sidste chance for, at denne win-win-strategi skal komme fra administrationen; og Kongressen må under alle omstændigheder tage dette spørgsmål op og vedtage det som lov. Uden dette, og uden Glass-Steagall, vil vi se den gigantiske Wall Street gældsboble og »finansieringsteknikker« blive pumpet op i endnu mange uger og måneder, indtil den brister ned over den amerikanske økonomi.

Foto: Præsident Donald J. Trump vandrer hen ad Det Hvide Hus' vestlige kolonnade / 3. jan., 2018.

Afslut kuppet; Stop den næste krig;

**Byg Verdenslandbroen.
Taler af forfatter til EIR's
Mueller-dossier
Barbara Boyd og VIPS-
medlemmerne
William Binney og Ray
McGovern.
Video og pdf.**

Vi vil lægge ud med Barbara Boyd. Barbara er forfatter af den særlige undersøgelsesrapport, som nogle af jer måske har set; titlen er »Robert er en juridisk lejemor; Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«. Hun vil være med her på skærmen. Efter hende har vi to talere; William Binney, der sidder her på min højre side, og dernæst Ray McGovern (begge medlemmer af VIPS). Jeg vil introducere dem hver især, når de taler, selv om jeg ikke ved, om de faktisk behøver ret megen introduktion. Nu til vores første taler.

(Dansk udskrift af Barbara Boyds præsentation)

Download (PDF, Unknown)

Afslut geopolitik, vedtag LaRouches Fire Love for fred – mellem Rusland, Kina og USA. Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 4. jan., 2018

Folk må ændre deres tankegang! Det er ikke et nulsumsspil. Det er ideen om, kan vi definere mål for menneskeheden; kan vi gøre det, der blev diskuteret i Federalist Papers allerede i det unge Amerika? Kan vi finde en måde at regere os selv på, der er for det langsigtede perspektiv for vort samfunds overlevelse? Jeg mener, vi kan. Jeg mener, at menneskeslægten er i stand til fornuft; jeg mener endda, vi er i stand til kærlighed – og folk tror, kærlighed intet har med politik at gøre, men det er ikke sandt! Udfaldet af Trediveårskrigen var en forfærdelig ødelæggelse i Europa, men ud af det kom den Westfalske Fred. Ser man på principperne i den Westfalske Fred, så var de to vigtigste træk, at, for fredens skyld, glem alt ondt, der blev begået af den ene eller den anden side, og koncentrer om fælles udvikling; og det andet princip var, for fredens skyld, så må udenrigspolitik fra nu af være baseret på »den andens interesse, i kærlighed«.

Jeg mener, dette er, hvad Kina gør: Det er i overensstemmelse med ideen om en harmonisk udvikling af alle nationer, og det var John Quincy Adams' politik, så det er ikke fremmed for amerikansk historie. Det var også associeret med humanisme i Europa, med ideerne hos Leibniz, Cusanus og mange andre store personer, der tænkte i forhold til udvikling som historiens

mål.

Så vi befinder os alle sammen i en afgørende forandring af æraen, hvor vi må lade geopolitikkenes æra bag os og bevæge os til en helt ny fase i civilisationens historie.

Download (PDF, Unknown)

Online-brochure: LaRouches Fire Love & Amerikas fremtid på den Nye Silkevej. Opdateret version

Se opdateret version af brochuren: [LaRouches Fire Love & Amerikas Fremtid på den Nye Silkevej.](#)

Online-version.

Desperat britisk angreb befrier Trump for populistisk

mytologi

Leder fra LaRouche PAC, USA, 3. jan., 2018 – Med Russiagate, der smuldrer under fødderne på de angivelige olympiske guder, har briterne nu taget så desperate forholdsregler for at redde deres kupforsøg mod USA's præsident, at de utilsigtet har befriet præsidenten for den spændetrøje, der hedder »populisme«, som faktisk blev tvunget ned over ham af de selv samme kupmagere, for at begrænse hans evne til at handle.

Forud for dette udløste London to panikslagene og ynkelige operationer i løbet af de seneste 48 timer, og som havde til hensigt at genoplive det døende og miskrediterede Russiagate. For det første skrev de to høvdinge fra Fusion GPS, Glenn Simpson og Peter Finch, en kronik i *New York Times*, hvor de hævdede, at de havde reddet Amerika fra »et angreb på vort land fra en fjendtlig, udenlandsk magt«, ved at hyre ruslandseksperter fra britisk efterretning Christopher Steele til at sætte det, Trump helt korrekt kaldte en »bunke skidt«, sammen. For det andet, så offentliggjorde sladderjournalisten Michael Wolff, hvis andet værk var en biografi af Rupert Murdoch, en forpremiere på sin nye bog, *Fire and Fury: Inside the Trump White House*, i den britiske sprøjte for britiske efterretning, *Guardian*, der udgav udvalgte afsnit fra bogen, som citerer Steve Bannon, den anti-kinesiske, anti-russiske tosse, der fortsætter med at hævde, at han er en af Trumps nærmeste rådgivere til trods for, at han er blevet fyret af Det Hvide Hus. Bannon citeres for at sige, at mødet mellem Paul Manafort, Jared Kushner og Donald Trump, jr. og en russisk advokat i juni 2016, var »forræderisk«, »upatriotisk« og »noget rigtig skidt«.

Hvad var Trumps respons? Han kom omgående med en udtalelse, der meget ligefremt, som han plejer (med en indbefattet reference til Franklin Roosevelt), siger:

»Steve Bannon har intet med mig eller mit præsidentskab at

gøre. Da han blev fyret, mistede han ikke alene sit job, han mistede forstanden ... Steve havde meget lidt med vores historiske sejr, som blev leveret af dette lands glemte mænd og kvinder, at gøre ... Steven repræsenterer ikke min base – han er kun med for sin egen skyld. Steve foregiver at være i krig med medierne, som han kalder oppositionspartiet, og dog brugte han sin tid i Det Hvide Hus til at lække falske informationer til medierne for at gøre sig selv langt mere betydningsfuld, end han var. Det er det eneste, han er virkelig god til. Steven var sjældent i møder med mig alene og foregiver kun at have haft indflydelse for at narre folk, der ikke har nogen adgang eller nogen anelse, og som han hjalp med at skrive forlorne bøger.«

Dette skal ses som en uafhængighedserklæring fra den højrefløjs-, populistiske klappælde, der har forsøgt at bejle til Trump for at få ham væk fra sin forpligtelse til at etablere venligtsindede relationer med Rusland og Kina. Bannon og hans Breitbart-nyhedssite bruger det meste af deres tid til at tilskynde til forberedelser til konfrontation, både økonomisk og militær, imod Rusland og Kina. Deres eneste basis for at forsvare Trump imod Robert Muellers Russiagate har været at anklage Hillary Clinton, snarere end Trump, for aftalt spil med den store, slemme russiske bjørn – og således forvrænge den meget virkelige kendsgerning, at Hillary Clinton og Barack Obama var fanatisk indstillet på at indlede en krig med Rusland og Kina, som kun blev forhindret af Clintons nederlag i præsidentvalget.

Trumps virkelige base drejer sig i stigende grad om kun én ting – nemlig, at han må se at lykkes med at genopbygge amerikansk industri og den smuldrende infrastruktur og skabe tusindvis af jobs; i modsat fald vil han miste sin stærke støtte fra arbejderbefolkningen. Trump holder i denne uge flere møder for at forberede en kampagne for en national infrastrukturpolitik. Selv, hvis de kommer frem med et kompetent program, vil det mangle midlerne til at finansiere

det, hvilket vil være umuligt uden at bekæmpe den massive spekulationsboble, der har sat det vestlige banksystem på en kurs for et snarligt kollaps, som er langt større end det i 2008. Lyndon og Helga LaRouches og deres organisations årelange kamp for at genindføre Glass-Steagall, genetablere en nationalbank og frigive denne nations industrielle og videnskabelige potentiale reflekteres i stigende grad i diskussioner fra alle sider af det politiske spektrum, som diverse rapporter fra i dag viser.

Men tiden er knap. Finanskrisen vil, hvis den ikke løses gennem at fjerne den spekulative boble, eksplodere og ødelægge enhver bestræbelse på at Gøre Amerika Stort Igen. Alt imens LaRouche Political Action Committee (LPAC) fortsætter med at cirkulere afsløringen af »den politiske lejemorder Robert Mueller«, så uddeler vi nu også, til alle senatorer, alle kongresmedlemmer og tusindvis af regionale politiske ledere og samfundsledere, vores brochure, »LaRouches Fire Love & Amerikas Fremtid på den Nye Silkevej«. Dette er Trumps nødvendige vej til succes.

Foto: Til venstre, Steve Bannon; til højre Donald Trump.

VIPS' William Binney advarer: Russiagate-løgnene, der propagerer for krig, må stoppes

3. jan., 2018 – Top-whistlebloweren fra det Nationale Sikkerhedsbureau (NSA), William Binney, har igen angrebet den farlige »Russiagate«-svindel i et interview med Dennis

Bernstein, der blev offentliggjort af *ConsortiumNews* den 1. jan., med overskriften, »De stadig manglende beviser for Russiagate«. Bernstein talte med Binney den 28. dec., en uge efter, at VIPS (Veteran Intelligence for Sanity) offentliggjorde sit seneste memorandum til præsidenten, som blev udgivet på *ConsortiumNews'* reserverede sider til »VIPS Memoer«.

Forespurgt af Bernstein om, hvorfor han er bekymret »over Russiagate-efterforskningen og McCarthy-taktikkerne, der bruges«, gik Binney direkte til sagens kerne:

»Til syvende og sidst er min hovedbekymring den, at dette kunne føre til en reel krig med Rusland. Den kurs bør vi under ingen omstændigheder følge. Vi må komme ud af alle disse krige. Jeg er også bekymret over, hvad det er, vi gør ved vores eget demokrati. Vi tramper på de fundamentale principper, der er indeholdt i Forfatningen. Den eneste måde, hvorpå alt dette kan vendes, er at begynde at lægge sag an mod disse personer, der deltager i og håndterer disse aktiviteter, som ganske klart er forfatningsstridige.«

Binney vil tale i New York City den 5. jan. kl. 19 (EST) sammen med sin kollega i VIPS, Ray McGovern, og Barbara Boyd fra LaRouche PAC, på LaRouche PAC's borgermøde, over spørgsmålet, »Afslut kuppet, stop den næste krig og byg Verdenslandbroen«. Mødet streames live på LaRouche PAC's hjemmeside.

Foto: Medlem af VIPS, William Binney.

Europa og USA har et valg: Gå med i Kinas Bælte & Vej, eller også bliv henvist til sidelinjen

3. jan., 2018 – Med et tilbageblik på 2017 og et blik fremad på 2018 skriver Brian Caplen, redaktør for *The Banker*, et månedsmagasin, der ejes af *Financial Times*, at det giver god mening for vestlige foretagender at gå med i Kinas Bælte & Vej, en »massiv investering i infrastruktur, som kræver \$1,3 billion fra lånere såsom Kinas fire store, statsejede [sic] banker, der udlånte \$90 mia. til forbundne projekter i 2017; China Development Bank, der har afsat \$900 mia.; Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank; og den Ny Udviklingsbank. Kina har ligeledes oprettet en \$40 mia. stor Silkevejsfond.

Vestlige institutioner og selskaber står over for det sædvanlige dilemma, når de overvejer kinesiskledede fællesprojekter. Vil de indgå i et forehavende, som de er betænkelige ved, eller vil de træde ud på sidelinjen?«, spørger Caplen.

»... Men hvad så siden, vestlige foretagender måtte have af reservationer, så går OBOR fremad og er epokegørende. Den eneste fornuftige holdning er at blive involveret, insistere på høje standarder og tjene de profitter, der er tilgængelige ...

Kinesiske selskaber udnytter situationen fuldt ud ved at anskaffe sig logistikcentre og havne i OBOR-lande. Forretningsforbindelser skabes, selv inden for felter, der ikke er knyttet til infrastruktur og byggeri, såsom digital annoncering. Vestlige erhvervsledere bør lægge deres bekymringer til side og få mest muligt ud af denne mulighed.

De kunne endda forbedre dens gennemførelse i processen.«

Beslutning for det nye år: Ud med geopolitik!

Leder fra LaRouche PAC, USA, 2. jan., 2018 – Fra og med denne første uge af året 2018 er prioriteten for det nye år klar: Drop geopolitik og ban vejen for en ny æra for relationer mellem nationer for udvikling, og ligeledes for nationale, økonomiske goder.

I USA er Russia-gate/Trump-gate-operationen i stigende vanskeligheder, med sit mål med at bringe præsidentskabet til fald for at forhindre præsident Trumps fordelagtige samarbejde med Rusland og Kina. Onsdag, den 3. jan., er FBI og Justitsministeriet af Repræsentanternes Hus' Særlige Efterretningskomite, hvis formand er kongresmedlem Devin Nunes, blevet beordret til at fremlægge optegnelser i forbindelse med anti-Trump dossieren fra 2016, udarbejdet af britisk efterretning, og hvilke dokumenter man tilbageholdt og løj om i 2017.

Trump selv er fortsat i offensiven. I dag før daggry tweetede han og rejste spørgsmål om skyld og fængsling for James Comey (FBI-direktør 2013 til 9. maj, 2017, hvor han blev fyret); og han udfordrede FBI's favoritisme over for »uærlige Hillary Clintons topassistent, Huma Abedin«, der overtrådte sikkerhedsprotokoller, da hun overførte klassificerede e-mails til sin mands computer. Trump sagde, »Deep State-Justitsministeriet må omsider skride til handling« over for trioen.

Men tiden er ikke til selvtilfredshed. Rådgiver til Trump

Roger Stone påpegede korrekt i denne uge i et interview, at der er tre seriøse scenarier i spil imod Trump og nationen. Fjendens Plan A er Russia-gate; Stone ser dette som i vanskeligheder. Plan B er at aktivere fjernelsen af Trump gennem det 25. forfatningstillæg; Stone ser de vedvarende angreb mod Trump som værende »uegnet« som et tiltag for denne plan. Og sluttelig, Plan C: mord. Husk, at dette perspektiv grundlæggende set svarer til det, som London-slænget fremlagde mod Trump for et år siden i avisen *The Spectator* (»Vil Donald Trump blive myrdet, afsat i et kup eller blot impeached?«, 21. jan., 2017). Stone refererer til personer i denne lejr, inklusive internt i Trumps egen administration, som »globalistiske insiders«.

Dette er den sammenhæng, i hvilken den kamp, vi har omkring spørgsmål om angivelige »økonomiske« politikker, skal forstås. Det udgør alt sammen den samme kamp som geopolitik. »Wall Street«/London-elementet i Washington, D.C., som [finansminister] Steven Mnuchin og andre i Trump-administrationen er indbegrebet af, agiterer for den linje, at den amerikanske økonomi går fremragende. Hvorfor? De siger, »aktiemarkedet er oppe; alle kan blive rige; underskuddet bliver skåret ned«, osv. Og Trump må ride med på vognen. Han må »tale« om infrastruktur og glemme alt om jobs, virkelighed og sine kampagneløfter. I dag skal Trump holde møde om infrastruktur i Det Hvide Hus med Gary Cohn, direktør for Det Hvide Hus' Nationale Økonomiske Råd, og tidligere chef for Goldman Sachs.

☒ For at bryde igennem dette kontrollerede miljø, vil et trykt eksemplar af LaRouche PAC's brochure, »**LaRouches Fire Love; De fysisk-økonomiske principper for USA's økonomiske genrejsning – Amerikas fremtid på den Nye Silkevej**«, blive uddelt til samtlige 100 kontorer i Senatet den 4. januar, af frivillige hold. I næste uge vil brochuren ligeledes blive uddelt i Repræsentanternes Hus. Sammen med en e-version af rapporten – hvis første version blev udlagt i foråret 2017 –

fremlægger dette nye initiativ den eneste farbare vej for virkelig at handle på »infrastruktur« – med Glass/Steagall-bankopdeling, bankpraksis i Hamiltons tradition og kreditreorganisering, samt en forpligtelse til videnskab.

Se på et succesfuldt eksempel på udenrigspolitik for infrastruktur i Afrika. Nytårsdag fandt en åbningsceremoni sted for den officielle åbning af kommercielle operationer på den nye, elektrificerede jernbane, der løber 756 km fra Djibouti til Addis Abeba, Etiopien. Jernbanen, der er den første linje over grænserne af sin art i Afrika, blev bygget af firmaer fra Kina, hvis ambassadør til Etiopien i går kaldte den for en »jernbane for venskab«.

Alt dette står i kontrast til det seneste, farlige udbrud af geopolitik, centreret omkring fremstødet for destabilisering og regimeskifte i Iran. Lyt til BBC for at høre Londons »manuskript« imod den iranske regering for krænkelser af menneskerettigheder, over behandlingen af demonstranter. USA's ambassadør til FN, Nikki Haley, følger nu slavisk dette manuskript og fremlægger forslag til handling fra FN's side, midt i koret af andre vilde trusler og beskyldninger mod Iran.

Kilden til denne geopolitik vil blive diskuteret på et særligt LaRouchePAC-arrangement i New York City fredag, den 5. januar, med titlen, »Afslut kuppet, stop den næste krig, byg Verdenslandbroen«. Paneldeltagerne vil være William Binney og Ray McGovern fra Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) og Barbara Boyd, der har skrevet LaRouche PAC's pamflet, »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder; Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«.

Foto: LaRouche PAC organiserer på en undergrundsstation på Manhattan.

Bernhard Riemann og formen på økonomisk rum

LaRouche PAC Videnskabssteams Undervisningsserie i økonomi 2017.

Lektion 5. pdf

En forståelse af, hvad LaRouche tænker, af, hvad hans indsigter i økonomi og hans fremgangsmåde er, og en hel del mere undersøgelse og udarbejdelse af en fuld, økonomisk teori på denne basis, burde være et af de mest presserende behov blandt økonomiske tænkere i verden i dag. Alle mennesker har brug for at vide, hvordan Lyndon LaRouche kommer til sine konklusioner; hvad hans økonomiske synsmåde, som nu i stigende grad er i færd med at forme en stor del af politikken i verden, er.

Download (PDF, Unknown)

Modstanderne er Wall Street og Londons City

– De allierede er Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, USA, 1. januar, 2018 – Om kun fire uger vil præsident Trump holde en State of the Union Address – tale om nationens tilstand – med sit løfte om at genopbygge Amerikas økonomiske infrastruktur, der står på spil og er tvivlsomt. USA og Europa står over for et nyt finanskarak, centreret omkring Wall Street og City of London, og præsidenten spilder tiden med at foregive, at aktiemarkedet repræsenterer en stor genrejsning af den amerikanske økonomi.

Det amerikanske folk, der har samlet sig omkring os for at forsvare præsidenten mod det britiske angreb under ledelse af den juridiske lejemorder Robert Mueller, må få Trump og Kongressen til at begribe, at der ikke har været tale om nogen økonomisk genrejsning. Der kommer flere og flere advarsler, der siger, at den enorme gældsboble i selskaberne er ved at være klar til at bryde, og en drastisk skattelettelse til disse selskaber vil blot tvinge mere luft ind i boblen og få den til at eksplodere.

Vi må meget hurtigt bryde Wall Street-bankerne op, før dette krak kan nå at indtræffe, og skabe reel værdi og produktivitet gennem at udstede – ikke \$1 billion – men derimod mindst \$2-3 billion i ny statskredit til at bygge ny, national infrastruktur på højeste teknologiske niveau. Dette omfatter et netværk af højhastighedsjernbaner, der skal bygges lige så hurtigt og effektivt, som nationer som Kina og Japan har bygget dem. Det omfatter avancerede teknologier for kernekraft, og det omfatter at få NASA tilbage på hele Månen og omkring den; og det omfatter teknologi for fusionskraft, så

vi kan tage til Mars.

Finansministeren og Wall Street har solgt den idé til præsident Trump, at den amerikanske økonomi skulle befinde sig i et stort opsving. Men, hvorfor var dollarkursen så lav i forhold til andre, store valutaer i 2017, og hvorfor falder den stadig efter skattelettelser og rentestigninger? Hvorfor stiger dødsraten fortsat i Amerika, og hvorfor falder den forventede levealder fortsat? Hvorfor nåede det sandsynlige tal for dødsfald som følge af overdosis af opiater op på et ugudeligt 70.000 i 2017, inklusive hundreder af mennesker, der døde af overdosis *mens de var på arbejde*? Og hvorfor, sidste gang, selskaber fik muligheden for at hente penge hjem fra udlandet til en superlav skattesats i 2005, brugte de da 95 % af det til at opkøbe aktieandele og uddele dividender? Hvad var det, der fulgte kort tid efter – velstand, eller et globalt finanskarak?

Præsident Trumps fejltagelser med denne såkaldte økonomiske genrejsning gør det vanskeligere, nu, at få den reelle genopbygning af amerikanernes ødelagte infrastruktur, som han ønsker, og som han vil kræve i sin State of the Union tale. Amerikanske aktivister må nu få dette til at ske: At fikse det, som præsident Eisenhower for 65 år siden kaldte »de rystende mangler for at imødekomme krav som følge af katastrofer eller forsvar«, som vi nu atter ser det i ødelæggelserne efter orkaner, strømsvigt, ukontrollable brande og togulykker. Det vil kræve en masse statskredit, og *EIR*-magasinets stifter Lyndon LaRouche har defineret, hvordan det skal gøres.

Præsidenten er endnu hårdere angrebet af geopolitisk tænkning, som kræver udenlandske modstandere, hvis besejring gennem krig eller på anden vis må være målet for amerikansk »sejr«. Vil han konfrontere Kina over »handel«? Kina bygger store infrastrukturprojekter i hele verden og arbejder på at fjerne fattigdom, *inklusive i USA*, hvor investeringer nu giver håb til guvernør Justice i Vest Virginia, vores tredjefattigste

stat.

Vores job frem til denne dato, den 30. januar, er at få præsidenten og denne, ikke 'gør ingenting', men 'ved ingenting' Kongres til at tilslutte USA Bælte & Vej Initiativet, Kinas »Nye Silkevej«.

Så kan vi synge den gamle nytårssang:

»Should geopolitics be forgot
And buried for all time?
Should war and plunder be forgot,
For the aims of all mankind?
"For all of mankind, my jo,
For all of mankind,
Let war and plunder be forgot
For the aims of all mankind!«

Frit oversat:

Melodi, 'Skuld gammel venskab rejn forgo'

»Skuld geopol'tik ren forgå, For altid kules ned?

Skuld krig og hærgen ren forgå, For den fælles men'skehed?

For fælles men'skehed, åh ja, For fælles men'skehed,

Lad krig og hærgen ren forgå, For den fælles men'skehed!«

Foto: Præsident Donald Trump underskriver Direktiv 1 for Rumfartspolitik. 11. dec., 2017.

(Official White House Photo by Joyce N. Boghosian)

Helga Zepp-LaRouches Nytårsbudskab og et nyt potentiale for menneskehedens fremtid

31. dec., 2017 – Schiller Instituttets stifter og præsident Helga Zepp-LaRouche optog følgende Nytårsbudskab til LaRouche PAC Action Committee (LPAC):

Kære borgere i verden,

Lad mig først ønske jer et Godt og Fredeligt Nytår 2018. Som det vigtigste mål for 2018 ønsker jeg at definere overvindelse af geopolitik. Geopolitik har været årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det turde stå enhver klart, at, i atomvåbenalderen, kan krig ikke længere være et middel til konfliktløsning. Geopolitik er ligeledes baseret på den forældede koldkrigstankegang og tankegangen med nulsumsspil, altså den idé, at, hvis ét land vinder, må de andre tabe. Det er den fejlagtige idé om, at det er legitimt at forfølge en nations eller gruppe af nationers interesse, på bekostning af andres interesse.

Heldigvis har Kina sat det nye koncept for udenrigsrelationer, for relationer mellem nationer, et win-win-samarbejde til alles fordel, på dagsordenen. Reaktionen på dette har været blandet: Kina har tilbudt USA, og ligeledes de europæiske lande, at samarbejde. Nogle har reageret med entusiasme, fordi de ser fordelene ved samarbejde inden for infrastrukturområdet og andre områder. For eksempel har Central- og Sydeuropa reageret meget positivt; mange udviklingslande er med om bord. Alt i alt er flere end 70 lande allerede en del af dette nye paradigme.

Men andre har reageret med et hysteri, der netop nu tager til,

fordi de ser Kinas fremkomst, og de ved, at dette er en mere succesfuld model, som er mere attraktiv for mange lande i verden. De hævder, at den kinesiske model er en trussel mod deres demokratier.

Men måske gør kineserne noget mere korrekt, end disse vestlige demokratier. Kina har trods alt bevæget 700 mio. mennesker ud af fattigdom, og de har erklæret, at de ligeledes ønsker at bringe de resterende 42 mio. mennesker ud af fattigdom frem til år 2020. Kina har endda aflagt løfte om at fjerne fattigdom på verdensplan frem til år 2050.

Dette ville selvsagt betyde, at Europa må overvinde fattigdom for 90 mio. borgere, der lever i denne tilstand, og USA har henved 42 mio.: Dette er absolut muligt, hvis de samarbejder med den Nye Silkevej.

En af de største, geopolitiske udfordringer, der skal overvindes, er udfaldet af den kamp, der finder sted i USA, hvor man netop nu har høringer i Kongressen, hvor det utrolige, aftalte spil, der har fundet sted mellem Obama-administrationen, Hillary Clintons valgkampagne, det Demokratiske lederskab, cheferne for efterretningstjenesterne, og så britisk efterretning helt klart har forsøgt at stjæle valgsejren fra Trump i 2016, og, hvis alt dette kommer frem, og Trump lykkes med sine bestræbelser for at genetablere en anstændig relation med Rusland og Kina, hvilket var den første årsag til Russiagate; så kan en ny æra for civilisationen virkelig begynde.

Samarbejdet mellem alle nationer i den Nye Silkevej er ligeledes den eneste måde, hvorpå vi kan forhindre, at finanssystemet krakker i 2018; hvilket, hvis det skete, ville blive meget værre end i 2008. Dette ville kræve, at vi gør en ende på kasinoøkonomien i Vesten, vedtager en Glass/Steagall-bankopdeling, etablerer et kreditsystem og dernæst samarbejder med banker som AIIB, den Nye Silkevejsfond og andre banker, for at genopbygge realøkonomien.

Dette er ikke alene vigtigt for USA og Europa, men er i særdeleshed vigtigt, hvis vi ønsker at genopbygge Mellemøsten efter mange års forfærdelige krige, som var resultatet af interventionskrige, regimeskifte og 'farvede revolutioner'; så må vi samarbejde med Kina omkring den Nye Silkevej, for at forlænge dette koncept ind i Mellemøsten.

Den *eneste* måde, hvorpå vi kan løse flygtningekrisen på en human måde, på en menneskelig måde, er at samarbejde med Kina omkring den økonomiske udvikling af hele Afrika. Hvis vi gør dette i det kommende år, har vi mulighed for utrolige gennembrud for verdensfreden, men også inden for området af videnskab og teknologi, hvor, f.eks., reelle gennembrud mht. at opnå termionuklear fusionskraft skues i horisonten. Hvis vi lykkes med dette, kan vi få sikkerhed for energiforsyning og for forsyning af råmaterialer.

Hvis vi kombinerer alt dette med en dialog mellem kulturer, hvor hver nation repræsenterer sine bedste traditioner, så andre kan lære dem at kende, er jeg fuldstændig overbevist om, at dette vil resultere i en større kærlighed til menneskeheden.

Så der er al mulig grund til optimisme for de kommende år, for der *findes* løsninger. Lad os simpelt hen gennemføre dem på en beslutsom måde.

Godt Nytår.

Den Nye Silkevej forandrer nu verden:

USA må tilslutte sig i 2018.

Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut

Nyt Paradigme Webcast, 28. dec., 2017

Kan vi i tide, før et nyt finanskrak kommer ned over os – det hænger jo over vores hoved som et Damoklessværd – kan vi i tide skabe denne form for forandring i USA i særdeleshed, men også i Vesteuropa, hvor vi tilslutter os dette nye paradigme, eller vil denne kamp for civilisationen blive tabt? Jeg er meget optimistisk mht., at den kan vindes, men det kræver aktivitet: Vi oplever ikke dialektisk materialisme, eller historisk materialisme, hvor positive begivenheder får deres eget liv; for, det er altid den subjektive faktor, der spiller en meget stor rolle, og et sted, hvor dette ses meget tydeligt, er med Xi Jinping, der virkelig har frembragt en positiv kinesisk udvikling, en total opgradering og en total transformation ind i et nyt paradigme. Og vi har brug for sådanne mennesker i Vesten til at gøre ligeså.

Schiller Instituttet har absolut indgået en forpligtelse til at gøre alt, hvad der står i vores magt, for at få USA og Europa til at samarbejde med den Nye Silkevej, for det vil blive den afgørende kamp i det nye år.

Året 2017: Den Ny Silkevejsånd fejrer hen over verden. LaRouche PAC Internationale Webcast, 29. dec., 2017

Vært Matthew Ogden: God aften, det er den 29. december; jeg er Matthew Ogden, og dette er årets sidste internationale fredags-webcast fra larouchepac.com.

Som vi nærmer os afslutningen af året 2017, er vi nødsaget til at se tilbage på året, som det udfoldede sig dag for dag, i de seneste 365 dage. Men vi er også nødt til at se fremad, til året 2018, og til forpligtelser og muligheder, som dette år vil bringe os.

Det forgange år, 2017, har selvfølgelig været et af de år, der har budt på flest forandringer i de fleste menneskers levetid. Vi erindrer, at året startede med først, valget, og dernæst indsættelsen af en ny præsident, præsident Donald Trump, og det var helt klart en af de største, politiske rystelser i moderne politisk historie, med valgnederlaget til Hillary Clinton, hvem alle antog for den sikre vinderkandidat til at blive USA's præsident, og med valgsejren til den nuværende

præsident Donald Trump. Men, som hr. LaRouche korrekt sagde på det tidspunkt, så ville det være en fejltagelse at anskue betydningen af dette valg ud fra et rent nationalt standpunkt. Det ville være en fejltagelse at anskue betydningen af denne valggrystelse inden for rammerne af national politik, men det sande perspektiv, man må have, både for årsagerne og også for den følgelige betydning af dette dramatiske, politiske skifte i USA, må snarere være et globalt perspektiv og et perspektiv for en global transformation, der fandt sted på mange, mange måder.

På den ene side har vi afslutningen af en æra, afslutningen af den transatlantiske æra med finansspekulation og med at bringe USA som en del af denne sektor i verden til et punkt for desperation, økonomisk, socialt og på anden vis, her i USA, og som frembragte denne dramatiske, politiske sejr og dette dramatiske, politiske nederlag til Hillary Clinton og det, hun stod for. Og ligeledes den angst, som amerikanerne følte, over, at verden kom nærmere og nærmere til randen af Tredje Verdenskrig, til en konfrontation mellem USA og Rusland, en konfrontation mellem USA og Kina.

Men man må også se den potentielle betydning af denne dramatiske, politiske begivenhed her i USA, ud fra et standpunkt om de muligheder, der er udløst på verdensscenen. Og disse muligheder var, og er fortsat, potentialet for et samarbejde mellem USA og Rusland og USA og Kina, som en relation mellem stormagter for at *afslutte* æraen med koldkrigs-geopolitik og frembringe et nyt stadie for samarbejde mellem disse store magter i verden, for et nyt paradigme for relationer mellem disse lande, og som ville udløse et hidtil uset potentiale for samarbejde, fredelig, gensidig fordel og »win-win«-samarbejde.

Det er en udfordring for amerikanere at se længere end det daglige melodrama i amerikansk politik og 24-timers nyhedsudsendelser og se, hvad der virkelig har udfoldet sig på verdensscenen i løbet af året 2017. Men, hvis vi ser længere,

og vi tager et globalt perspektiv, ser vi, at året 2017 virkelig havde sin historiske betydning med den kendsgerning, at dette er året, hvor hele verden begyndte at blive transformeret af den dynamik, der nu er associeret til den Nye Silkevej, eller Ét Bælte, én Vej-initiativet, som fejer hen over verden fra Kina. Det har haft en transformerende virkning for hele planeten: Hvert eneste kontinent er blevet transformeret, og alle nationer er blevet berørt af Silkevejsånden, inklusive, på signifikant vis, USA. Som vi senere skal tale om, så er Vest Virginia et meget, meget godt eksempel.

Men det, vi har set, er en stor bølge af optimisme, der er blevet udløst. Det er det, der kaldes »Silkevejsånden«, og vi ser, at meget af denne transformation allerede er i gang; men der er selvfølgelig meget tilbage at virkeliggøre.

I dag er tilfældigvis hr. og fr. Lyndon og Helga LaRouches 40 års bryllupsdag, og det er en meget passende dag til at reflektere over den ekstraordinært positive virkning, som disse 40 års frugtbart samarbejde og helligelse til det gode har haft på verden, gennem disse to, ekstraordinært verdenshistoriske personer: både Lyndon og Helga LaRouche. Dette forgangne år 2017 har på en meget virkelig måde været en meget stor modning af disse 40 års utrættelige arbejde på begge vegne, og ligeledes på vegne af dem i bevægelsen, der er blevet inspireret af dem.

I det kommende år må vi sætte os for, og træffe vore nytårsforsætter om at se konsolideringen af denne vision. Alt det, der nu er blevet virkelighed, mht. potentiale i året 2017, nu må konsolideres og krystalliseres i året 2018. Som Helga Zepp-LaRouche har karakteriseret det: 2018 må være afslutningen af geopolitik og lanceringen af et nyt paradigme for den menneskelige race, baseret på win-win-samarbejde mellem alle folkeslag og blomstringen af en renæssance, bestående af det bedste i alle kulturer, civilisationer bragt i dialog med hinanden, og som drager fordel af det bedste af

det, alle nationer har at tilbyde det almene vel for menneskeracen som helhed.

Det kunne være nyttigt at tage et snapshot af et par af de mest afgørende vendepunkter i året 2017 for at beslutte den transformerende virkning, der har fundet sted i løbet af dette år. Hvis vi ligesom tager et forskudt tidsbillede af året 2017, selv om alle udviklingerne, der har fundet sted, kan have syntes at være næsten for meget og for dramatisk til at holde trit med; hvis vi ser tilbage, ser vi, på hvor absolut dramatisk vis, verden er blevet forandret af denne Silkevejsånd i dette år, 2017.

Vi begyndte året her på LaRouche PAC med en appel, der blev cirkuleret bredt og faktisk havde en ret intens virkning, og som krævede, at præsident Trump, med sin indtræden i embedet, tog alle sine kampagneløfter og hele sin diskussion om at genopbygge USA's industri, genopbygge USA's varefremstilling, genopbygge USA's infrastruktur alvorligt, men også at tage en ny holdning over for verden og en samarbejdende relation med Rusland og endda med Kina; og denne appel krævede, at præsident Donald Trump rakte en hånd tilbage mod Kina. Det, som Obama havde afvist mht. et samarbejde, et samarbejdende partnerskab med det, Kina havde påbegyndt, Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, den Nye Silkevej, Bælte & Vej Initiativet, og så i stedet række en ånd frem til Kina for samarbejde og blive en del af dette.

Det har endnu ikke helt båret frugt, og det er opgaven for året 2018, men vi er kommet meget, meget langt.

Lad og se på et par af de meget vigtige vendepunkter i løbet af det forgangne år:

I april – 6. og 7. april, for at være helt nøjagtig – blev præsident Xi Jinping af præsident Trump budt velkommen i USA til et meget vigtigt statsbesøg, der fandt sted på præsident Trumps Mar-a-Lago ferieresort i Florida. Vi har set billederne

og videoerne af deres diskussioner og deres moddage i løbet af disse to dage på Mar-a-Lago. Det var under dette topmøde, dette præsident Xi Jinpings statsbesøg, at præsident Trump og præsident Xi begyndte at skabe det, der nu er blevet til en meget nær, personlig relation.

Dette var en meget dramatisk vending af præcis det, præsident Obama gjorde mht. en politik for militær konfrontation, en politik for at omringe Kina og en politik for at forsøge at ophede konflikten over det Sydkinesiske Hav og andre ting, mht. at anbringe USA i en konfronterende holdning over for Kina.

På trods af sit meget krigerske sprog under valgkampen, tiltrådte præsident Trump embedet og besluttede at vende denne Obamas politik og i stedet skabe en, i det mindste på det personlige plan, varm og nær personlig relation mellem ham selv og præsident Xi Jinping. Det begyndte på Mar-a-Lago-topmødet den 6. og 7. april i år.

Den følgende måned, den 9. maj, begyndte LaRouche PAC en meget koncentreret kampagne og en slags nedtælling til det, der tydeligvis skulle blive et meget afgørende topmøde, der skulle finde sted i Kina. Dette var Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der skulle finde sted 14.-15. maj. Så i begyndelsen af maj indledte LaRouche PAC en to uger lang nedtælling og lagde ekstraordinært pres på præsident Trump for at acceptere præsident Xi Jinpings invitation til personligt at deltage som USA's repræsentant på Bælte & Vej Forum i Kina. Som en del af denne kampagne udgav vi en video, en meget kort men meget fyndig video, med Jason Ross som fortæller, ved navn »Bælte & Vej Initiativet: Vort århundredes afgørende projekt«. <https://larouchepac.com/20170509/belt-and-road-initiative-defining-project-our-century>

Denne video blev meget hurtigt cirkuleret bredt og er nu blevet set af 50.000 mennesker; den udlagte video har 50.000 visninger.

Jeg vil gerne tage jer tilbage til dette historiske øjeblik og afspille et kort klip af denne videofortælling af Jason Ross for jer. Den hedder altså »Bælte & Vej Initiativet: Vort århundredes afgørende projekt«.

Her følger resten af udskriftet på engelsk:

[Begin Video]

JASON ROSS: It would be the biggest mistake ever, if the U.S. didn't take advantage of the Belt and Road Forum that's taking place in a week in Beijing, China – the biggest mistake

ever. This event is going to bring together representatives of

over 100 nations on this planet, including the direct participation of almost 30 heads of state, and they're going to

discuss the greatest project of our generation, the Belt and Road

Initiative.

Now, so far, there's no indication or announcement that President Trump or other U.S. representatives will attend, *but*

–

HELGA ZEPP-LAROUICHE: "If we can convince President Trump to take up the offer to join with China and the other nations in the

New Silk Road, he can become one of the greatest Presidents of the history of the United States...."

ROSS: This initiative, the Belt and Road Initiative, was launched officially by China in 2013. It's a program of mutually

beneficial connectivity, of infrastructure, of common development

programs. So far, the proposals and works in progress embrace over 60 nations, affecting over *4 billion people*, the majority of humanity, with plans for *\$20 trillion* in infrastructure spending. That's two or three times what would be needed to

fully revitalize U.S. infrastructure; it's 20 times the \$1 trillion that Trump has called for so far. This is a *huge* project.

These programs have got the potential *to eliminate poverty, on the globe, within a generation*, completely and totally eliminate endemic poverty everywhere.

Already over the past few decades, China has seen phenomenal development...

SECRETARY OF STATE REX TILLERSON: "And China really began to feel its oats about that time, and rightfully. They have achieved a lot: They moved 500 million Chinese people out of poverty in to middle-class status..."

PRESIDENT DONALD TRUMP: "OK, it's a great thing, thank you. And I met with the President of China, at great length in Florida. And we had long, long talks. Hours and hours and hours. He's a good man."

ROSS: China is springing ahead with its own development, and working together with its neighbors. Through Chinese investment, by the nation, by the corporations, and through new

financing from institutions like the Asian Infrastructure Investment Bank, the New Development Bank, and the Silk Road Fund

– these are mechanisms created since 2013 – major projects of enormous scope are made possible.

RICHARD TRIFAN [The Eurasia Center]: "This is an historic project, as you all know. It is probably the biggest global achievement which is analogous to our reaching out into space, and to the Moon and other planets. It's probably the most comprehensive initiative that many nations will be working together on..."

ROSS: So let's take a tour: Starting in Asia, there are six development corridors proposed by China, for road, rail,

water, electricity, communications, along with soft infrastructure such as education, customs standardization, cultural exchange. These corridors are currently under way to varying degrees. So much of the world is currently working together for aims of common development, and a shared future of advancement, of dignity, and of scientific achievement. Will the U.S. join in? We're invited with open arms.

ZHANG MEIFANG [Deputy Consul Chinese Consulate, New York]:
"Last, but not the least, I want to quote President Xi as saying that China welcomes the United States to participate in cooperation within the Belt and Road framework. Both countries should really seize the opportunities..."

ROSS: Let's accept this invitation. The U.S. of a hundred years from now, looking back, will be so glad that we did.
[END VIDEO]

OGDEN: Now, that video was released on May 9th, and as I said, quickly received tens of thousands of views on YouTube, a very rapid circulation. And despite the fact that almost no one in the United States at that time was discussing, or frankly had even heard of the idea of the Belt and Road Initiative or the New Silk Road, or the One Belt, One Road policy of China, all of a sudden this project and this idea asserted itself in a very large way and was thrust into the center of U.S. political debate. Almost seemingly out of nowhere, three days after the release of that video, White House Press Secretary Sean Spicer was asked

multiple times during the White House press briefing about the One Belt, One Road policy and whether or not President Trump was going to be sending a representative to the Belt and Road Forum in Beijing, and whether the United States was going to join the New Silk Road. So here's that press briefing from May 12th of this year:

[BEGIN VIDEO]

Q: "I wanted to ask you about the One Belt, One Road summit that starts on Sunday in China. You announced yesterday, or Secretary Ross said that you're going to send a delegation to that summit. Could you talk about how you came to that conclusion, why it's important for the U.S to be represented at what's ostensibly a major trade initiative by a foreign country?"

PRESS SECRETARY SEAN SPICER: "As you point, it's a major trade initiative. There's a lot of ports and infrastructure that they're going to do, and through those discussions that Secretary Ross and Secretary Mnuchin and others had at Mar-a-Lago, and part of this is that this is something they've done; we're going to continue to work with them. Obviously, trade is a major issue for us and what they're looking to do is of great importance to our economic and national security, and they've asked us to send people to that. And we have them attend things that we're doing as well. And I think that's, as the President has shown in terms

of the relationship that he's built with President Xi, and the rest of the team has built with their delegation, those relationships are clearly paying dividends both on the national security front and on the economic front.

"Jennifer?"

Q: "...is the U.S. going to participate in the One Belt, One Road initiative?"

SEAN SPICER: "We'll have a readout. At this point that's all we have on One Belt, One Road..."

[END VIDEO]

OGDEN: So, as you saw, it was announced that President Trump had really at the last minute, decided to send a high-level

representative to the Belt and Road Forum. This is very much, largely due to the campaign that we waged here in the United States, and that high-level representative from the State Department was sent to the Belt and Road Forum in Beijing, Matt

Pottinger.

Now, also in attendance at that historic summit in Beijing, with multiple heads of state and representatives from all around

the world {was}: Helga Zepp-LaRouche herself. And that was really poetically just that she should be there. Because the fact is, she is recognized in China as the "Silk Road Lady," and

the efforts of herself and her husband Lyndon LaRouche and the movement which has been inspired by them, really has laid the groundwork for what became in the year 2017, the great flourishing of the New Silk Road. So, Helga Zepp-LaRouche attended this Belt and Road Forum; she was present there in the

proceedings, and she also conducted numerous other meetings. She

was a speaker at some of the roundtable discussions and break-out sessions on the side, and then followed that with a two-week tour of China. Helga Zepp-LaRouche gave a report back on her presence, on her participation in the Belt and Road Forum, and during that report she gave a wonderful overview of the 40 years of effort that she and her husband, Lyndon LaRouche, have invested into bringing this vision into actuality. Going all the way back to Lyndon LaRouche's proposal in 1971 for an International Development Bank and the development of the entire planet. You'll see that she goes through that entire sweep of history. So, obviously, reviewing this sweep of history is a very appropriate thing to do on the occasion today of Mr. and Mrs. LaRouche's 40th wedding anniversary that we're observing today. So, I'd like to play for you a short excerpt from that report back, that very immediate report that Helga LaRouche had upon her return from this historic Belt and Road Forum on May 14 and 15 of this year.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: I just wanted to make sure that you get a first impression from me from my trip, because the worst mistake we could make is to respond to the absolutely incredible propaganda coming from the US mainstream media and the new liberal media in Europe; like *Der Spiegel* underlined, the chief editor piece which was really out of this way. It is very clear that people who are primarily relying on such media, have a completely, totally 100% wrong idea what the reality is that's

going on. We should really get that out of our heads and not try to swim within the fish bowl of an artificially created environment. Because from my standpoint, the world looks very different.

First of all, I said this already and I reiterate it. With the Belt and Road Forum, the world has dramatically consolidated the beginning of a new era. I don't think at all that short of World War III, this is going to go away, because the majority of the world is moving in a completely liberated way. This was the highest level I ever participated in; there were 28 heads of state speaking one after the other. Obviously, the speech by Xi Jinping was absolutely outstanding. Whoever has time to listen to it, should really do it; because it was a very Confucian speech which set the tone for the two-day conference in a very clear way. So, please listen to it when you have some time. I think the way people have to understand what is going on, is you have to really think what this organization, and Lyn in particular, did for the last almost 50 years. The first time when Lyn in 1971 recognized what the significance of the dismantling of the Bretton Woods system was, and then all the many things we did in the last over 40 years. Lyn coming back from the Iraqi Ba'ath Party celebrations in 1975 when he proposed the IDB as an International Development Bank to foster a New World Economic Order. The fact that we for one year campaigned with this IDB proposal which then basically became part of the Colombo, Sri Lanka resolution of the Non-Aligned Movement in '76.

Then at the end of the '70s when we worked with Indira Gandhi

on
a 40-year development plan for India. We published a whole
book
about the industrialization of Africa. We worked with López
Portillo on Operation Juárez. We put out a 50-year Pacific
Basin
Development Plan. Lyn had already proposed the Oasis Plan.
And
then naturally when the Wall came down and the Soviet Union
disintegrated, we proposed the Productive Triangle and the
Eurasian Land-Bridge. All of these proposals – and just think
of the many, many activities we did – conferences on five
continents; all of this was on the level of ideas. But only
after Xi Jinping put the New Silk Road on the agenda in 2013
and
in the four years of breathtaking developments of the One
Belt,
One Road Initiative since, these ideas are becoming realized;
and
the genie is out of the bottle. You have now the bi-oceanic
railway discussion and the tunnels and bridges connecting the
Atlantic and Pacific around Latin America. You have all these
railways now being opened up in Africa.
This is unprecedented; this was not done by the IMF or the
World Bank. They suppressed it with the conditionalities.
But
with the AIIB [Asian Infrastructure Investment Bank], the new
Development Bank, the New Silk Road Fund, the Maritime Silk
Road
Fund, the direct investment of the Chinese Ex-Im Bank, the
China
State Bank; all of these projects are now proceeding, and they
have completely changed the attitude and the self-confidence
of
all participating countries.
The way people in China look at President Trump is
absolutely different than what the media is trying to say.

They

are very positive about Trump, in the same way that people in Russia think Trump is somebody you can absolutely have a decent

relationship with; and that is reality. Forget the media; forget

these whores of the press who are really just prostitutes for the

British Empire. Don't pay any attention to what they say, and don't allow other people you are talking with to do that either.

When Trump promised \$1 trillion investment, this was the right thing, and we put out the right program saying the United

States must join the Silk Road. That should be our focus and nothing else. Everything else should be a subsumed aspect of that. This is the strategically important thing. And the fact

that the head of the China Investment Corporation, Ding Xuedong,

said it's not \$1 trillion, but \$8 trillion that the United States

needs; this is absolutely on the mark and you know it yourself from the condition of the roads and the infrastructure in all of

the United States. The fact that this same organization has now

set up an office in New York, advising Chinese investors how to

invest in the United States, and vice versa how US investors can

invest in China; the fact that the Chinese are invited to participate in this infrastructure conference in June; all of this is absolutely going in the right direction.

What happened in the Belt and Road Forum and the many meetings I had afterwards – after all, I spent two full weeks in

Beijing, in Manjing, in Shanghai. But it's the fact that in the many interviews, many quotes, we were treated with the highest respect possible. People are fully aware of Lyn's significance as a theoretician of physical economy; his ideas are highly respected. People treated me as we should be treated; namely, as people who have devoted their entire lives to the common good of humanity. This is in absolute stark contrast to the shitty behavior that we are getting normally from the neo-liberals in the trans-Atlantic region. You should understand that what the attack on Trump is supposed to do, is to make it so difficult for him to focus on the positive aspects; and there are quite some many of them, including his working relationship with Russia and China, which is strategically the most important. Basically, he has to defend his staff, and everybody thinks they have to spend all the time to defend themselves. So, don't fall for it. The idea that we are losing is completely off; mankind is on the winning track, and we have to pull the American population up to create the kind of ferment so the implementation of the infrastructure program as a first step is on the agenda and on everybody's mind and nothing else. I have the strong conviction that by the end of this year, the world will look completely different because the development perspective is so contagious that I think all the efforts by the British Empire to somehow throw in a monkey wrench will not

work.

So, take the winning perspective; take the high ground. Think strategically and realize that what is happening in reality in many development projects around the world is what this organization has been fighting for, for almost half a century. I

just wanted to tell you that, because the worst thing we could do

is look at it from inside the United States, from within the box,

when the whole world has moved out of the box decisively with the

Belt and Road Forum, which is not going to be stopped by anything. That is my view I wanted communicate.

OGDEN: This is an inexorable, almost irresistible dynamic; this is a dynamic which is not going to be stopped by anything.

Of course, the subsequent months saw a very dramatic attempt to

escalate the campaign to undermine and overturn the Presidency of

the United States; largely because of President Trump's willingness and commitment to working together with these countries which were supposed to be our enemies and our adversaries under the Obama view of the world. But also, we saw

the continued expansion of the Silk Road. This was almost an unstoppable march of this development perspective to every corner

of the planet.

Perhaps most significantly, we saw the development of Africa. This is a continent which for centuries had been kept in

an enforced state of backwardness, poverty, miserable famine across the entire continent of Africa; with no development.

What

China has done just in the last few months, has been unbelievable; in terms of the railroads that have been built, the power projects that have been built, the water projects that are now under consideration such as the Transaqua project. But already, just in the latter portion of this year, we've seen the dramatic transformation of the continent of Africa and the change in the attitude of the African people; who now are – as Helga LaRouche has repeatedly noted – have a renewed sense of optimism and self-confidence because of what China has done to bring development to that continent. We've also seen the nations of South and Central America begin to embrace the Silk Road spirit. We've seen increasing collaboration between China and Russia, with the integration of the Silk Road and the Eurasian Economic Union idea. We've seen barriers that have been erected geopolitically between nations in South and Southeastern Asia crumbling as we speak. We saw the forging of a new partnership between Japan and China; two nations which have historically been at each other's throats. We've seen the Philippines join enthusiastically the New Silk Road dynamic and reach out a hand of collaboration to China in friendship. And we've even seen nations in Europe – most notably southern and eastern Europe – enthusiastically become part of the New Silk Road dynamic. So, you've had an almost unstoppable rhythm of developments, month after month, week after week of nations embracing this New Silk Road spirit.

As Helga Zepp-LaRouche said at the conclusion of that report that she delivered immediately after her attendance at the Belt

and Road Forum in Beijing in May of this year, she said, "I am confident that, by the end of this year, the world will have been

transformed in a very dramatic way by the New Silk Road dynamic."

Indeed, now we sit at the end of this year, and what Helga Zepp-LaRouche said at that point is very true. So, if we fast forward from May, those dramatic developments leading into and then leading out of that Belt and Road Forum in Beijing, China;

if we fast forward from May all the way up to November, and take

a look at the historic trip by President Trump to China – the "state visit-plus" that he made – which occurred in the immediate aftermath of the historic Chinese Communist Party National Congress; where President Xi Jinping was elevated to another term as President of China. The Silk Road idea was literally written into the Chinese Constitution. This historic

trip that President Trump made to China, which was in the context

of his grand tour of Asia, of southern and southeastern Asia as a

whole; this trip consolidated an entirely new era in US-China relations.

Again, Helga Zepp-LaRouche, who is a unique voice in terms of her analysis, because she's not just a commentator looking at

this from the outside; but again, is speaking as somebody who has

been on the ground for years if not decades in bringing this Silk

Road reality into existence. Helga Zepp-LaRouche, in the aftermath of President Trump's historic state visit-plus to

China, gave her analysis and her report on what the significance of President Trump's visit to Beijing and his continued, very warm special relationship with President Xi Jinping of China. So, here's what Helga Zepp-LaRouche had to say in the immediate aftermath of President Trump's historic visit to China in November of this year.

ZEPP-LAROUCHE: I think it is the beginning of a new era of strategic relationships between the United States and China, as Xi Jinping had said. What they did in order to receive Trump and give him the best possible honors, the characterization was that this was a "state visit-plus" and President Xi Jinping even said that this was a "state visit-plus-plus". They rolled out the red carpet, so to speak, in a way that they have never done for any other foreign dignitary before since the existence of the People's Republic of China. What they did is, they had a first day of introducing President Trump to the ancient culture of China. For that purpose, they closed down the Forbidden City for an entire day; then they had a gala dinner in one of the palaces. They showed him three different Beijing operas, they showed him the restoration of art, crafts, and similar things. Obviously, President Xi Jinping was the tour guide for all of this. Anybody who has ever read or listened to his speeches knows that he is very well-cultured in Chinese history, but also in universal

history. So, this is really an incredible thing. Naturally, there were other aspects like trade deals for \$253 billion. When President Trump came back from the Asia trip, he said that he had deals for about \$300 billion, but that would only be the beginning. Soon this figure would be three-fold. But I think much more important – as much as the economic deals are important; I don't want to neglect that – but I think much more deeply was the deep human accord between these two Presidents. So, I am confident that the chance to have a new renaissance, to have an uplifting of people where the best traditions of all nations and cultures of this planet are being revived; and out of that, a new renaissance can be created. I think that that is an absolutely realistic possibility. So, be happy and join us.

OGDEN: And indeed, an immense optimism was unleashed around the world after seeing this very successful trip that President Trump made to China. There was an optimism from inside the United States; notably, most conspicuously, the case of West Virginia. If we take a look at West Virginia Governor Jim Justice, who announced in the immediate aftermath of President Trump's return from this historic trip to China, he [Justice] announced an \$83.7 billion investment deal that was signed between China and the state of West Virginia. This is \$10 billion more than West Virginia's entire annual GDP for the year 2016, which was only \$73.4 billion. So, this investment is \$83.7 billion into one of the most impoverished and really despairing states in the entire United States. Just take a look at the

optimism and the sheer enthusiasm that Governor Jim Justice of West Virginia showed in this press conference that he gave, upon announcing this investment by China into his state.

GOVERNOR JIM JUSTICE: Who in the world can even begin to describe what \$83.7 billion of money and investments is? Well, I'll tell you what it is. Do you realize it's 83,700 \$1 million investments? Now just think about that. 83,700 \$1 million investments. I don't know if you could actually pull this off, but you could maybe be able to rebuild every city in the state of West Virginia with \$83.7 billion. I would say to all of y'all that may be doubters that this could become a reality. Don't get on the wrong side of it, because really and truly, it's a comin'; it's coming.

OGDEN: So, "Don't get on the wrong side of it," this is a reality. And "really and truly, it's a comin'|". I think that perfectly describes this inexorable irresistibility of the New Silk Road. I think it encapsulates the year 2017 in just a few phrases. 2017 truly was the year that the Silk Road spirit swept the globe; including the state of West Virginia. It's indeed, the perfect optimism out of the mouth of Governor Jim Justice there in West Virginia. It's the perfect expression of the sentiment that we, as Americans, should all have as we reflect back on the year 2017 and look ahead at the year 2018. Don't get on the wrong side of this, because it's a comin'. So, to conclude our broadcast, and to conclude this year, I would like to play a short video message by Helga Zepp-

LaRouche,

which is really her end of the year message. This is her appeal

for the year 2018, which she says must be the year that we see the end, once and for all, of the idea of geopolitics, and the consolidation of the “win-win” collaboration of all nations in this New Paradigm. So, here’s Helga Zepp-LaRouche’s end of the year message.

ZEPP-LAROUCHE: ... [T]hat in the almost four and a half years now that Xi Jinping, the President of China, has put the Belt and Road Initiative, the New Silk Road on the table, you see

a dynamic which is unbelievable. First of all, China naturally

is economically exploding with development, with optimism, with

absolute ambitious infrastructure projects – we should talk about that in detail in a minute – and many other countries, I think well above 70 countries and 40 international large associations and institutions are cooperating with the New Silk

Road. And all of these countries have been gripped by an enormous sense of optimism, which some people call the “Silk Road

Spirit,” which is the sense of entering a new era of mankind; and

the rest of the Europeans and Americans don’t know it! The only

people in the United States who have an inkling, are those from

West Virginia and some other states who travelled with President

Trump on his recent trip and came back with enormous deals; like

West Virginia having a deal of \$83 billion over the next 10

years. And people really see that the United States could absolutely join and be a part of it.

But I think that the key battle in which the world really is, that you have the old neo-cons, the neo-liberals, who want to stick, with geopolitics, who want to keep the image of China and Russia as enemies and want to continue the British Empire game of divide and conquer, playing one section against another section; versus what is clearly the winning strategy and that is what Xi Jinping has put on the agenda, with a “win-win” cooperation of all nations of the world, and with the idea of a new paradigm, a “community for a shared future of mankind,” a community of destiny: The idea that geopolitics can be overcome. And more and more countries are joining with this new conception.

So, the battle really is, can we in time, before a new financial crash comes down on us – you know, it’s hanging over our heads like a Damocles’ Sword – can we in time get the kinds of changes in the United States in particular, but also in Western Europe, to join in this New Paradigm, or will this battle for civilization be lost? I’m very optimistic it can be won, but it requires activity: We’re not experiencing dialectical materialism, or historical materialism, where positive events are just taking on a life of their own; because it is always the subjective factor which plays a very large role, and one place you can see this very clearly is in the person of Xi Jinping, who has really given an already positive Chinese development, a

complete upgrade, and a complete transformation into a New Paradigm. And we would need such people in the West to do likewise.

The Schiller Institute is absolutely committed to doing everything possible that we can get the United States and Europe

to cooperate with the New Silk Road, because that will be *the* decisive battle for the coming year...

So this is the perspective that has to happen in the year 2018, because I think the present status quo is not going to last. I appeal to all of you, use this New Year to get the United States and European countries in the New Silk Road Spirit.

OGDEN: That is the task for the year 2018. The key battle, as Helga Zepp-LaRouche said, is that of the old paradigm of geopolitics versus the New Paradigm of “win-win” collaboration and this idea of a community of common destiny for all mankind.

We, as we sit now at the threshold of a new year – 2018 – we find ourselves at the most crucial decisive inflection point in

that battle. Everything hinges on victory in bringing the United

States into that New Paradigm; victory in instilling the Silk Road Spirit into our fellow Americans; and finally, decisively,

the United States abandoning geopolitics once and for all, and joining the New Silk Road. Joining the One Belt, One Road Initiative.

So, we have a crucial piece of material for securing that victory. This has just been released; just in time for the New

Year. This is the new pamphlet from LaRouche PAC – “The Four Economic Laws of Lyndon LaRouche; The Crucial Physical Economic

Principles Needed for the Recovery of the United States.

America's Future on the New Silk Road." You can see on your screen there, the link that you can obtain the digital copy of this, and it's also circulating in the streets of the United States as we speak in this pamphlet form. So, what your task is for the remaining days, the remaining hours of 2017, is to get a hold of a copy of this pamphlet. If you have not yet caught the contagion of the New Silk Road Spirit, that's your task for the remaining hours of this year. And to hit the ground running as we enter into this New Year – 2018 – which must see, finally once and for all, the end of geopolitics and the consolidation of this community of shared destiny for all mankind. Thank you very much for joining me here today. We would like to thank you for being so active over the course of this past year – 2017 – which has seen many victories and many advancements towards victory. But what we have to do now as we enter into this New Year is to redouble our efforts. I think the perfect way of celebrating and observing the 40th wedding anniversary of Helga Zepp-LaRouche and Lyndon LaRouche, and honoring the work that the two of them have done over the last 40 years, is to rededicate ourselves to consolidating a victory for this vision once and for all during the course of the coming year. So, Happy New Year to you, and we will see you again as you tune in next year to larouchepac.com. Good night.

POLITISK ORIENTERING den 27. december 2017:

Vil Trumps tale til nationen 30. januar 2018 indlede en ny æra?

Video:

Lyd:

Julehilsener til alle – Husk at elske menneskeheden

Leder fra LaRouche PAC, USA, 24. dec., 2017 – I telefonmødet for aktivister, der fandt sted torsdag aften, mindede Will Wertz om Lyndon LaRouches budskab for mange år siden i hans artikel, »[Prometheus and Europe](#)« i *EIR* 23. juli, 1999, og som handlede om den sande forståelse af historien om Prometheus. LaRouche afviste ikke alene det oligarkiske synspunkt – at Prometheus betalte prisen for at overtræde spillets regler – men også det synspunkt, som kommer til udtryk i Goethes digt om Prometheus, og som ligeledes udtrykkes i Hugo Wolfs musikalske opsætning af digtet, at Prometheus, i sit nederlag, knyttede næven i trods mod de herskende magter. I modsætning

hertil, og som formede LaRouches egne efterfølgende opdagelser, var det synspunkt, der først sås i Aischylos' *Prometheus i lænker* – at det var Zeus, tyrannen, der var den tragiske figur, ikke Prometheus. Som LaRouche udtrykte det, så »bragte Zeus' dyriske trodsighed mod den udødelige Prometheus undergang, ikke alene for Zeus, men for alle Olympens guder«.

Det var »guddomsgnisten« i Prometheus, hans kærlighed til menneskeheden, der var årsag til hans lidelser for tyrannens hånd, men som også forårsagede, at hans navn for evigt blev kendt som menneskehedens befrier gennem at give dem evnen til kreativ fornuft, ild og kunst. Det var den ånd, der ledte Benjamin Franklin til at blive kaldt den »nye Prometheus«, bemærkede LaRouche, og det var samme *Götterfunken* (guddomsgnist) i Schillers *An die Freude* (Ode til glæden) og Beethovens *Niende Symfoni*.

Det samme kan siges om Sokrates og om Jesus Kristus – hvilket er grunden til, at vi gav samlingen af erklæringer fra hele verden, der krævede, at LaRouche blev løsladt fra fængsel, for »Sokrates' tredje rettergang«.

LaRouches historiske kamp for guddomsgnisten, for virkelig at befri menneskeheden fra de olympiske oligarkers mentale dødsgræb, har nu bragt sejren inden for rækkevidde. Den Nye Silkevej giver den levende struktur for at virkeliggøre LaRouches vision om en fremtid, der er mennesket værdigt, alt imens oligarkiet desperat er gået for vidt med sin Russiagate-svindler, under direktion af dem, der troede, de havde gjort LaRouche tavs og havde forsøgt at tilbageholde det tidevand af ideer, som LaRouche er kommet med i løbet af det seneste halve århundrede, og som nu er i færd med at løfte alle nationer, og potentielt alle folkeslag i verden, ud af truslen om den atomare Syndflod.

Det er dette, der bør være emnet for fejring i dag, i Amerika og hele verden, af kristne, jøder, muslimer og konfutsianere – af hele menneskeheden: Ånden, der blev kød.

Foto: Helga og Lyndon LaRouche, julen 2017.

Flere hit mod kuppet med LaRouche PAC's accelererende kampagne: McCabe trækker sig

23. dec., 2017 – LaRouche Political Action Committees (LPAC) mobilisering imod det årelange britiske angreb på præsidenten ved hjælp af den »juridiske lejemorder« Robert Mueller har fordoblet sin styrke. LaRouchePAC har nu to brochurer, der cirkulerer i USA; én, der afslører Muellers korrupte historie tilbage til hans forsøg i 1980'erne på at begå juridisk mord på Lyndon LaRouche; og den anden, der fremlægger de økonomiske og videnskabelige programmer, som USA under Trump kunne forfølge, hvis Mueller-kuppet bliver grundigt besejret.

Kupforsøget bliver fortsat svækket af nye afsløringer.

* FLASH: FBI-vicedirektør Andrew McCabe annoncerede sin afsked »under angreb fra Republikanere«, som *Washington Post* rapporterede sent den 23. dec. McCabe, der er 49 år, sagde, han planlægger at blive i et par måneder, indtil hans fulde pension bliver gyldig, før han går. Som den fyrede FBI-direktør James Comey's »højre hånd«, havde McCabe tydeligvis anført en gruppe af FBI-jurister og anklagere, der pønsede på at tvinge Trump fra embedet. McCabe var netop blevet grillet af tre kongreskomiteer, hvis medlemmer sagde, hans svar ikke var tilfredsstillende og i modstrid med andre FBI-vidneforklaringer.

* Den britiske MI6-agent Christopher Steele er begyndt at afsværge sit løgnagtige dossier i en britisk retssag imod ham,

rapporterede *Washington Examiner* den 20. dec. I en retssag, anlagt af den russiske forretningsmand Aleksei Gubarev (som *EIR* tidligere har rapporteret om), indsendte Steele til retten, »briefingerne [dvs., hans briefinger til MI6 og FBI/DOJ] involverende afsløringer af *begrænset efterretning* mht. indikationer på russisk indblanding i den amerikanske valgproces og den mulige koordinering blandt medlemmerne af Trumps kampagneteam og russiske regeringsfolk«. [Fremhævelse tilføjet.] Steele sagde ligeledes, at han »forstod, at den information, der blev stillet til rådighed, kunne være brugt til yderligere efterforskningsformål, men ikke ville blive offentliggjort eller tilskrevet«. Men han havde tidligere personligt »briefet *New York Times*, *Washington Post*, Yahoo News, *The New Yorker* og CNN personligt. Senere briefede han magasinet *Mother Jones* via Skype«; alle klare invitationer til offentliggørelse.

Disse indrømmelser kaster yderligere lys over korrupsionen hos efterretningsfolk, med James Comey (FBI), John Brennan (CIA) og James Clapper (DNI) i spidsen. De udløste bevidst den udbredte offentliggørelse af Steeles britiske dossier gennem deres bagholds- og afpresningsbriefing den 6. jan af præsident Trump, deres »J. Edgar Hoover-øjeblik«.

Og Husets Efterretningskomite og Husets og Senatets Justitskomiteer er tæt på sporet af, hvad FBI i øvrigt gjorde med det og for det.

* *Politico* rapporterede, at Husets Efterretningskomite har beviser, der muligvis viser, hvorfor FBI-chefrådgiver James Baker blev degraderet dagen efter at have gjort vicedirektør Andrew McCabe selskab med vidneforklaring for komiteen. Baker, mener de, kommunikerede med journalist David Corn, før Corn blev den første til at offentliggøre påstandene i det britiske dossier, i magasinet *Mother Jones* den 31. okt., 2016. Corn havde selv interviewet Christopher Steele: »[En] tidligere senior efterretningsofficer for et vestligt land, og som var specialist i russisk kontraefterretning, siger til *Mother*

Jones, at han i løbet af de seneste måneder til Bureauet har leveret memoer, baseret på sine seneste interaktioner med russiske kilder, som hævder, at den russiske regering i årevis har forsøgt at inddrage Trump til egne formål og assistere Trump – og at FBI udbad sig flere informationer fra ham.« Men Corn tilføjede i sin artikel fra 31. oktober, 2016: »En amerikansk seniorembedsmand, der ikke er involveret i denne sag, men er bekendt med den tidligere spion«, fortalte ham, at spionen »har været en troværdig kilde, og det er dokumenteret, at han giver pålidelig, følsom og vigtig information til den amerikanske regering«.

Republikanere fra Repræsentanternes Hus sagde til *Politico*, at denne embedsmand var FBI's Baker, der således havde fremprovokeret den første offentliggørelse af den britiske agent Steeles påstande mod Trump.

* *The Nation* skrev i en lang gennemgang i 2017 af »Mediernes uredelighed om Russiagate« af Aaron Mate den 23. dec.: »Grundlaget for de 'bogstavelig talt uimodsagte sandheder' i årets største historie er fortsat rapporten fra januar 2017 fra DNI, som beskyldte Rusland for at hacke Demokratiske e-mails og bruge sociale medier til at øve indflydelse på valget i 2016. Og alligevel erkender rapporten åbenlyst, at 'dens konklusioner ikke har til hensigt at antyde, at vi har beviser, der viser, at noget er en kendsgerning'. Næsten et år senere har vi stadig ikke set det mindste bevis.«

Foto: Den særlige anklager Robert Mueller, der leder efterforskningen af præsident Donald Trump.

VIPS til Trump: Iran er ikke dem, der sponsorerer international terrorisme

23. dec., 2017 – Seniorefterretningsgruppen Veterans Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) har skrevet et åbent brev til præsident Donald Trump om manglen på beviser for den konstante amerikanske diplomatiske og politiske påstand, at Iran er en ledende statssponsor af terrorisme – på det seneste er »verdens førende sponsor af terrorisme« blevet *de rigueur* – et krav. At dette er falsk, bliver på tilfredsstillende vis bevist i det lange brev, udlagt i går på deres Memos-side på *Consortium News*, og underskrevet af hele VIPS-bestyrelsen. De minder om, at George W. Bush blev bremset i at føre krig i 2007 af efterretningsvurderinger, som rapporterede, at Iran havde opgivet sit atomvåbenprogram; nu bør også Trump få ærlige efterretninger.

»Beskrivelsen af Iran som verdens førende statssponsor af terrorisme støttes ikke af kendsgerningerne«, erklærer de. »Alt imens Iran er skyldig i at have brugt terrorisme som et nationalt, politisk redskab, så er Iran anno 2017 ikke Iran anno 1981. I den Islamiske Republiks tidlige dage gennemførte iranske agenter rutinemæssigt bilbombninger, kidnapninger og mord på dissidenter og amerikanske borgere. Det har ikke været tilfældet i mange år. På trods af hyppige påstande fra amerikanske regeringsfolks side om, at Iran skulle være engageret i terrorisme, bemærker vi ganske enkelt, at begivenheder, som årligt optegnes i det Amerikanske Udenrigsministeriums 'Mønster af global terrorisme' sjældent identificerer en terrorhandling som en handling, der er udført af, eller på vegne af, Iran ...

Irans forhold til Hezbollah har også udviklet sig radikalt. I den Islamiske Republiks tidlige dage var Hezbollah ofte en

stedfortræder og underleverandør for Iran. Men ... Hezbollah er blevet en enhed og politisk styrke i sin egen ret ... Hezbollah, som nu er en del af den libanesiske regering, har også vendt sig bort fra den radikale, religiøst drevne vold, der er varemærke for sunni-ekstremisterne, såsom ISIS.«

VIPS specificerer yderligere: »Den amerikanske regerings egen liste over terrorangreb siden 2001 viser et dramatisk fald i vold udført af Iran og en ledsagende bølge af grusomme handlinger, udført af sunni-muslimer, der ikke er allieret med Iran. Den seneste udgave af Gobal Terrorism Index, et projekt fra USA's Ministerium for Homeland Security, viser, at fire grupper tegnede sig for 74 % af alle dødsfald som følge af terrorisme i 2015 – Boko Haram, Al-Qaeda, Taliban og ISIS. Tretten af de 14 muslimske grupper, som det amerikanske efterretningssamfund har identificeret som værende aktivt fjendtlige over for USA, er sunni, ikke shia, og støttes ikke af Iran«: Brevet opremser dem; den fjortende er »houthierne«.

<https://consortiumnews.com/2017/12/21/intel-vets-tell-trump-iran-is-not-top-terror-sponsor/>

Foto: Præsident Trump taler til nationen om sin Iran-politik, 13. okt. 2017 (Screenshot fra Whitehouse.gov).

**Afsæt Mueller og vedtag de
Fire Love
som politisk, økonomisk**

program.

LaRouche PAC Internationale Webcast, 22. dec., 2017.

Vært Matthew Ogden: Det er den 22. dec., 2017, og jeg er vært for vores faste udsendelse fra larouchepac.com med vores strategiske gennemgang her ved ugens afslutning.

Der er nu 40 dage til præsident Trumps planlagte 'State of the Union'-tale for den samlede Kongres den 30. januar. Hen over de kommende 40 dage vil vi se en kamp af hidtil usete proportioner udspille sig på verdensscenen og den internationale scene; en kamp om selve dette præsidentskabs sjæl. Selv om dette har taget form af en angivelig juridisk kamp mht. den såkaldte Mueller-efterforskning, må vi aldrig fortabe os i den konstant udviklende histories ugræs, med alle disse 'connectos' og skikkelser i denne virkelig tragiske komedie af meget dramatiske proportioner. Vi må aldrig glemme, at det, der til syvende og sidst står på spil her, er en krig, der raser på højeste niveau af politisk beslutningstagning i dette land om, hvad USA's fremtidige politik skal være. Dette gælder især for vore relationer med resten af verden, og i særdeleshed med Rusland og Kina. Spørgsmålet er, om USA vil fortsætte med at vedtage det 20. århundredes fejlslagne geopolitik, der har bragt verden på randen af Tredje Verdenskrig? Eller vil vi forkaste hele denne fejlslagne ideologi og i stedet vedtage en vision for verden, hvor suveræne nationer ikke blot arbejder for deres egne snævre egeninteresser og i relationer, der udgør en slags imperialistisk blok, som vi har været så vant til under den

Kolde Krig; men derimod arbejder for alles fælles fordel.

Sammenhængen i hele dette kupforsøg, som nu udspiller sig og er ved at blive optrævlet, blev fremlagt i det oprindelige **dossier**, som vi nu genoptrykker – 2. oplag på 10.000 eksemplarer.

Hvis man ser på det afsmit, der hedder, »The True Origins of the Coup Against the President« (Den virkelige oprindelse til kuppet mod præsidenten), så fremlægger det præcis, hvad den globale, politiske sammenhæng var, for fremkomsten af de operationer, der medgik til skabelsen af det såkaldte »Steele-dossier« og lagde fundamentet for det, der har fået betegnelsen »Russiagate«. Som forfatteren af dette dossier (EIR's Mueller-dossier) gennemgår, så er den virkelige historie her spørgsmålet om krig og fred og involverer hele spørgsmålet om det, der voksede frem fra det tidspunkt, hvor præsident Xi Jinping annoncerede Bælte & Vej Initiativet i Kasakhstan i 2013, hvor han fuldstændig styrtede den eksisterende, geopolitiske verdensorden og fastslog en fuldstændig ny vision for et potentielt »win-win«-samarbejde mellem alle verdens nationer, til alles gensidige fordel.

Som dette dossier gjorde det meget klart, så er og var »disse begivenheder i 2013-2014 en direkte udfordring af det britiske imperiesystem. De udfordrer direkte det monetære system, som er kilden til den angloamerikanske verdensdominans. De udfordrer direkte fundamental, britisk, strategisk politik, der har eksisteret siden Halford Mackinders dage. Under initiativet for 'Ét Bælte, én Vej', og i forening med Ruslands Eurasiske Union, vil Mackinders 'verdensø', bestående af Eurasien og Afrika, blive udviklet, gennemkrydset af nye højhastigheds-jernbaneforbindelser, nye byer og vital, moderne infrastruktur, baseret på den gensidige fordel for alle de derværende nationalstater. Under den britiske, geopolitiske model«, har krig, ustabilitet og udplyndring af råmaterialer været virkeligheden for hele dette område i århundreder. »Xi Jinping har også angrebet de geopolitiske aksiomer, ved hvilke

USA og briterne har opereret« i årtier. »Han foreslog i stedet en model for 'win-win'-samarbejde, hvor nationalstater samarbejder om udvikling, baseret på menneskehedens fælles mål.«

Så igen, dette er sammenhængen for hele denne krig over det amerikanske præsidentskabs sjæl. Spørgsmålet er altså, om USA vil opgive disse geopolitikker og i stedet vedtage dette totalt anderledes paradigme med menneskehedens fælles 'win-win'-mål?

Dette blev meget klart formuleret af præsident Xi Jinping, faktisk før det nylige Bælte & Vej Forum (maj 2017); dette går tilbage til FN's Generalforsamling i 2015. Præsident Xi Jinpings tale dér havde titlen, »At arbejde sammen for at udarbejde et nyt partnerskab for 'win-win'-samarbejde og skabe et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid'. Så dette er ikke blot en abstrakt idé. I sin historiske tale for FN's Generalforsamling fremlagde præsident Xi Jinping især, hvad denne idé med et 'win-win'-samarbejde og et «fællesskab for menneskehedens fælles fremtid» i virkeligheden vil sige. Her er et par uddrag fra Xi Jinpings tale. Han sagde:

»Verden gennemgår en historisk proces med accelereret udvikling: Fredens, udviklingens og fremskridtets solskin vil være stærkt nok til at trænge igennem krigens, fattigdommens og tilbageståendehedens skyer.

Som et kinesisk mundheld lyder, 'Det største ideal er at skabe en verden, der i sandhed er fælles for alle'. Vi bør indgå en fornyet forpligtelse til at 'bygge en ny form for internationale relationer med win-win-samarbejde og skabe et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid'.

Vi bør vedtage en ny vision, der søger win-win-resultater for alle, og afvise den forældede tankegang, at 'den enes død er den andens brød' eller 'vinderen tager alt'.

Vi bør 'opgive koldkrigsmentaliteten i alle dens

manifestationsformer og skabe en ny vision for fælles, omfattende, samarbejdende og vedvarende sikkerhed'.

Vi må 'arbejde sammen for at sikre, at alle er befriet for nød, har adgang til udvikling og lever med værdighed'.

I deres interaktioner må civilisationer acceptere deres forskelligheder. Kun gennem gensidig respekt, gensidig læring og harmonisk sameksistens kan verden bevare sin diversitet og trives. Hver civilisation repræsenterer sit folks enestående vision og bidrag. De forskellige civilisationer bør have dialog og udvekslinger i stedet for at forsøge at udelukke eller erstatte hinanden. Vi bør lade os inspirere af hinanden for at styrke den menneskelige civilisations kreative udvikling.«

Så igen, det er den vision, som Xi Jinping fremlagde i sin tale for FN i 2015, med titlen, »At arbejde sammen for at udarbejde et nyt partnerskab for 'win-win'-samarbejde og skabe et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«. Denne tale i 2015 ligner faktisk temmelig meget den vision, som Lyndon LaRouche fremlægger i sin bog, der blev udgivet i 2005, med titlen *Earth's Next Fifty Years (Jordens kommende 50 år)*. I denne bog definerer han rammen for denne nye form for relationer mellem landene. Hvis man går tilbage til denne bog af Lyndon LaRouche fra 2005, så var det en samling af flere artikler, han skrev, og ligeledes nogle taler, han tidligere havde holdt under en turne, han foretog i Europa og Eurasien. Men i denne bogs hovedartikel, der havde titlen, »Den kommende eurasiske verden«, forklarer Lyndon LaRouche detaljeret ideen om, hvad denne vision for en ny form for relationer mellem lande bør være. Og faktisk, hvad er det princip, det videnskabelige princip, ud fra hvilket nationer kan relatere til hinanden ud fra standpunktet om den højeste fællesnævner, i modsætning til det laveste.

Her er den vision, som Lyndon LaRouche fremlagde. Han sagde, »Tag en anden fremgangsmåde. Denne anden fremgangsmåde er

menneskehedens fælles interesse. Det, vi bør tilsligte med kulturen, er ideen om menneskets natur; at mennesket har en vis, iboende rettighed, der adskiller mennesket fra dyret. Lad os individuelt og kollektivt bekræfte regeringsstyrelsens forpligtelse over for menneskets værdighed, som det kommer til udtryk i dette menneskes, denne families, rettighed til, for deres børn og børnebørn, at have udsigten til forbedrede livsbetingelser, en meningsfuld fremtid og en anerkendelse af deres personlige identitet som en person, der i sin levetid har fået muligheden for at bidrage til menneskehedens fremtid som helhed; til ære for fortiden og til fordel for fremtiden. Vi må indse, at intet folk kan være funktionelt suverænt mht. forpligtelsen over for sit eget folks overbevisninger, med mindre de er fuldstændigt suveræne mht. deres nationale anliggender. Denne suverænitets afgørende funktion må erkendes som værende kulturel i sin essens. For at regere sig selv må et folk have et fælles grundlag af viden. Relationerne staterne imellem må finde sted efter princippet om en platonisk, sokratiske dialog om ideer. Der er almene principper, der forener nationer omkring et fælles mål, men denne almenhed må udarbejdes i udviklingen af ideer; af nationale kulturer i dialog med nationale kulturer. De principper, der står frem som fornødne, fælles mål, er hovedsageligt sådanne principper som videnskaben om fysisk økonomi. Processen med udvikling af missionsorienteret samarbejde mellem denne planets kulturer må ses som en fortsættelse af en fortsat proces henover de fremtidige generationer.«

Dette var et kort uddrag af en meget omfattende bog, udgivet af Lyndon LaRouche i 2005. Men man ser harmonien mellem den vision, som Lyndon LaRouche her fremlægger, og så det, Xi Jinping siger i sin tale for FN ti år senere, i 2015. Men imellem de to ser man en vision, og nu ser man virkeligheden i det, som denne idé om et 'win-win'-paradigme for relationer mellem landene faktisk repræsenterer; i modsætning til den fejlslagne form for vision, vi kender fra den Kolde Krig, og

som har bragt verden til punktet, hvor vi har haft flere verdenskrige, og nu til punktet, som kunne være truslen om en atomar konflikt mellem nationer.

Ser man på, hvad Lyndon LaRouche sagde i denne bog, og ser man dernæst på, hvad Xi Jinping så smukt sagde i sin tale for FN, og sætter man det i kontrast til det katastrofale, beskæmmende, nationale sikkerhedsdokument, der netop er blevet offentliggjort af Trumps Hvide Hus; så ser man et meget signifikant problem mht. den kamp, der stadig raser omkring dette præsidentskabs sjæl og politik. Dette er på ingen måde en sort/hvid eller fuldført kamp. Vi ser, at, på højeste niveau, inkl. internt i administrationen, foregår der stadig denne kamp over, hvilken retning USA vil tage. Vil vi fortsat vedtage geopolitik? Eller, vil vi gå i retning af denne idé med 'win-win'-relation mellem lande, som det er blevet forklaret af præsident Xi Jinping og Lyndon LaRouche?

Her følger engelsk udskrift af resten af webcastet.

So, let me just give you a little taste of some of the attitude that is represented in this national security policy document. Here are two short quotes. Let's start with this one:

"After being dismissed as a phenomenon of an earlier century, great power competition returned. China and Russia began to reassert their influence regionally and globally. Today, they are fielding military capabilities designed to deny America access in times of crisis, and to contest our ability to operate

freely in critical commercial zones during peace time. In short,

they are contesting our geopolitical advantages and trying to change the international order in their favor." Here's another

short excerpt: "Although the United States seeks to continue to

cooperate with China, China is using economic inducements and

penalties, influence operations, and implied military threats to persuade other states to heed its political and security agenda.

China's infrastructure investments and trade strategies reinforce

its geopolitical aspirations. Its efforts to build and militarize outposts in the South China Sea endanger the free flow

of trade, threaten the sovereignty of other nations, and undermine regional stability." Etc., etc., etc. Those are just

two very short excerpts from a document which is very lengthy; but you can see from those two quotes that the inclination of the

authors of this report is to continue to view the world from the

standpoint of geopolitics, geopolitical competition between nations and blocks of nations. And you can even see a

not-so-veiled reference to the Chinese Belt and Road Initiative

right there in that quote where they said China's economic and trade agenda is only being used to try to advance its geopolitical advantage.

So, that's a view straight out of the think tanks in Washington and the {Economist} magazine of London. It's very curious, because it actually goes contrary to exactly what President Trump himself has represented on the world stage; including on his recent "state visit-plus" to China, where he talked very positively of the initiatives that China has taken and has forged a very close personal relationship with President

Xi Jinping. Exactly contrary to this view that China is somehow

our economic and strategic rival, and that we have to compete with them on the geopolitical world stage.

People have pointed out that when President Trump presented

this national security policy, in a highly unusual way; it's very unusual for the President himself to make the speech presenting the policy document. But when he did make that speech, he used very different language, especially in regards to China. He spoke about the importance of sovereign nations that are respecting each other and are working together. He did not use some of the more egregious and inflammatory language which is contained within this document. But still, the very fact that this document was published shows you that we have a lot of work to do to continue to wage this battle inside the United States over what our policy will be. Will we continue to embrace geopolitics, or will we embrace this new "win-win" paradigm which is emerging now as a replacement to that failed Cold War mode of thinking?

I'd like to play for you just a short excerpt from the webcast that Helga Zepp-LaRouche conducted yesterday, where she spoke about her reaction to this national security policy document. So, here's what Helga Zepp-LaRouche had to say:

[\(Hele Helgas tale kan ses på dansk her\)](#)

HELGA ZEPP-LAROUCHE: This document is clearly looking at the world from the standpoint of, as you said, geopolitics, and if you look at it from that standpoint, naturally, then China and Russia, but especially China which is rising, are regarded as rivals or enemies. And I think that this paper – Trump, which is very unusual – insisted that he

present

the paper, and not the National Security Advisor who normally is

presenting such a report; and obviously, it seems that he did that in order to soften certain formulations. For example:

Apart from going through some of the language of the report, he

also said that he wants to build a very strong partnership with

Russia and China, and for example, this had the ridiculous effect

that some European newspapers would say, "he can't even read the

paper, because he said things which are different than in the report." And I think it reflects the fact that the faction fight

in the Trump administration is far from being over, that there is

still the effort by the neo-cons and by leftovers of previous administrations, in various aspects of this administration, which

expressed themselves in this report. And Trump, who after all had a very successful state visit to China a little while ago and

who has talked successfully on the telephone with Putin in the last week, defeating a terrorist attack which was planned for St.

Petersburg and similar very productive things; so I think Trump

still has the inclination that he wants to work with Russia and

China.

But I think if you look at the very sharp, extremely sharp reactions coming from the Russian Foreign Ministry, from Peskov,

the spokesman of the Kremlin, from {Global Times}, from the Chinese Foreign Ministry, from the Chinese Embassy in

Washington,
they all basically say this doctrine reflects an outmoded kind
of
thinking; they point to the fact that there is a completely
new
era shaping especially the West Pacific, because in this
paper,
there are six regions, one of them being the western or
eastern
Pacific, and obviously this is one of the areas which is
completely changed through the Belt and Road Initiative, where
all the countries in the region are cooperating with China in
a
“win-win” cooperation to the mutual benefit of each of them;
and
that therefore, and since the offer was made many times to the
United States, and to Europe to cooperate with the Belt and
Road
Initiative, there is actually no reason to go into such an
adversarial position. The Russians basically called it an
“imperial document,” insist it still reflects the desire to
still
insist on a unipolar world, which is long gone, so it’s a
completely futile effort. And the Chinese also were extremely
critical and saying this is an “outmoded way of thinking” and
cannot lead to anything positive.
But it shows you that the world is very far from being out
of danger zones, and I’m normally giving credit to Trump
because
unlike his predecessors, Bush and Obama, he has stretched out
his
hand to Russia and China, and he still has the potential to
move
the world into a different direction. But nevertheless, when
he
does something which I’m not so happy about, I also take the
liberty to say so.

But I think we are in one of these areas, and one of the commentaries in one Chinese paper said, that there are many different conceptions how the future of mankind should be shaped, and that is not yet a settled question. And I think that that is absolutely true, but that is why it is so absolutely important to overcome this geopolitical view which has the idea that you have groups of countries, or one country which has a legitimate interest against the others, I mean, that is the kind of thinking which led to two world wars in the 20th Century, and I think it should be obvious to anybody, that in the age of thermonuclear weapons, that thinking can only lead to the possible annihilation of the human species: We should get rid of it.

OGDEN: So, as you just heard Helga Zepp-LaRouche say, we are in the midst of a continued battle over really what will be the soul of this Presidency. This national security study report reflects a very bad and failed geopolitical mode of thinking. Those who are the authors of that represent a leftover aspect of this kind of neo-con approach to the world which has gotten us into endless wars, and has really brought us to the brink of a possible world war conflict between the United States and Russia, or the United States and China. In fact, we need to embrace the new "win-win" paradigm of thinking, as Helga Zepp-LaRouche just said. On that note, there is a continued development on the

front of this battling against this attempted coup against this
this
Presidency, and to try to create the conditions where
President
Trump can remain true to what is clearly his personal
commitment
to a positive relationship between the United States and
Russia,
and the United States and China, to solve the world's
problems.
To take problems which are common problems to the entire world
–
terrorism, economic crises, other things such as that – and to
work together in a great powers relationship to resolve those
problems.
Now, a couple of updates on the continued unravelling of the
so-called “Mueller-gate” as we continue to see that there was
really, as it's been characterized, a fifth column inside this
apparatus; who really before Trump was elected, already had
made
it clear through those text messages from Peter Strzok and
others
for example, that they were completely opposed to the election
of
Donald Trump and politically biased beyond hope. But then
have
allowed that political bias to be continued in after his
election, and even after his inauguration to try to bring down
this Presidency from the inside. More and more people are now
beginning to see that there was an actual collusion between
the
intelligence agencies and the Obama administration and the
Clinton campaign to try and set this thing in motion. That
has
continued to operate. Here is an article from a news
publication
called {The Tablet} magazine. The title of this article is

“Did

President Obama Read the Steele Dossier in the White House Last

August?” The question that they have is a very legitimate question. The beginning of this article reads as follows, and I

think it raises some very important aspects of exactly how this

collusion operation worked. Here’s the beginning of the article.

It says:

“To date the investigation into the Fusion GPS-manufactured collusion scandal has focused largely on the firm itself, its allies in the press, as well as contacts in the Department of Justice and FBI. However, if a sitting president used the instruments of state, including the intelligence community, to disseminate and legitimize a piece of paid opposition research in

order to first obtain warrants to spy on the other party’s campaign, and then to de-legitimize the results of an election once the other party’s candidate won, we’re looking at a scandal

that dwarfs Watergate – a story not about a bad man in the White

House, but about the subversion of key security institutions that

are charged with protecting core elements of our democratic process while operating largely in the shadows”.

“Understanding the origins of the ‘Steele dossier’ is especially important because of what it tells us about the nature

and the workings of what its supporters would hopefully describe

as an ongoing campaign to remove the elected president of the United States. Yet the involvement of sitting intelligence officials – and a sitting president – in such a campaign should

be a frightening thought even to people who despise Trump and oppose every single one of his policies, especially in an age where the possibilities for such abuses have been multiplied by the power of secret courts, wide-spectrum surveillance, and the centralized creation and control of story-lines that live on social media while being fed from inside protected nodes of the federal bureaucracy.”

Then the story goes on, using public-source documentation to link together this entire apparatus going all the way back to the origins of the Steele dossier. But this question – Was a sitting President involved using his intelligence agencies to try to bring down a political opponent? That is a story that rises to the level of Watergate and beyond. What Helga Zepp-LaRouche has pointed out, is that this entire thing – that as an example

– the questions are now being asked; including by members of the United States Senate and United States House. Devin Nunes, Grassley, Trey Gowdy, Jim Jordan. And she acknowledges that there has been a full mobilization of activists here in the United States to distribute this Mueller dossier that’s been circulated in the Congressional offices and the Senate offices.

There’s been very in-depth interest from the relevant people involved in this counter investigation into what’s contained in this dossier. As Helga Zepp-LaRouche said in her webcast yesterday, “The tide is now beginning to turn.”

So, let me play another short excerpt from Helga Zepp-LaRouche’s webcast from yesterday:

ZEPP-LAROUCHE: There are rumors circulating that Trump may come out with a "Christmas surprise." Now if that would happen, it would be an interesting thing, and it obviously would be somebody to investigate this whole complex in the form of a special investigator. But I think also, already now, these Congressmen and Senators you mentioned, Nunes, Grassley in the Senate, Gowdy, and Gaetz, and various others, I think they're quite fired up already about what they're finding. And even the media are not entirely covering it up any more. There was a quite good article in Denmark, in the conservative daily {Berlingske Tidende}, which said: Obama bureaucrats conspired to prevent the election of Trump and after that failed they're trying to topple him; and then they go through the whole story of who are the culprits. So it is coming out. Even the [major German daily] {FAZ} could not avoid reporting it, even though, in their typical way, they tried to downplay it and say, all these people who say "Deep State," these are conspiracy theorists, and so on. But the truth is coming out. Now, we in the United States that is, our colleagues from LaRouche PAC, they made a full mobilization with a lot of activists; they distributed the dossier about Mueller in all the Congressional offices and all the Senate offices, and as they were saying they had many in-depth discussions where the interest about what is happening has been increasingly there. Because it seems that some people in the Congress realize that what's at stake is the Constitution of the United States. Congress has oversight rights against the intelligence agencies, and if these

agencies are loyal to a previous administration who was involved

in such incredible schemes, they are aware of the fact that if they don't act right now, then you can throw the Constitution of

the United States in the wastepaper basket.

But I think it will require a continuous effort and mobilization, because these people are quite desperate.

Because

they see that their whole system is coming down, and if this investigation continues, I mean, there were several people who said what was done by the Department of Justice, or some people

in it and in the FBI, were felonies. So they are trying to twist

the situation to avoid the consequences of their doing, but I think it's reaching a very, very serious point where the tide is

turning already. But it is a fight, so stay tuned with us, and

don't be complacent, don't eat too many cookies over Christmas:

Stay tuned and stay mobilized.

OGDEN: Well, as Helga LaRouche said, the tide is indeed turning, and we're seeing evidence of that. But the sense of urgency has to be there. Over this next 40 days, through the holiday period, all the way up to this State of the Union, the fight to protect the constitutionality of the US Presidency and

the integrity of that, is definitely something which is continuing to rage. However, at the same time, we have to continue to have a sense of urgency around the fight for the economic program. The positive economic solutions to the crisis

that we face, which is this Four Economic Laws campaign. To bring the United States into this New Paradigm of development.

That sense of urgency for a victory on that Four Economic Laws package came into stark perspective again this week with this horrific tragedy, this horrific train derailment that occurred up near Tacoma, Washington. The Amtrak train that jumped the tracks and came over the bridge and onto the I-5 interstate below. An absolutely horrific tragedy. President Trump actually responded quite properly to that horrible accident by issuing the following tweet. As you can see on the screen here, he said "The train accident that just occurred in Dupont Washington shows more than ever why our soon-to-be-submitted infrastructure plan must be approved quickly. \$7 trillion spent in the Middle East, while our roads, bridges, tunnels, railways and more crumble. Not for long." Indeed, this brings the attention to the necessity for a massive infrastructure plan. And as President Trump said all the way back to the beginning of his administration, he's called for a \$1 trillion infrastructure plan. Now, we don't know what that infrastructure policy will be once it's finally submitted, and once it finally becomes public. We don't know what kind of funding mechanisms the Trump White House is thinking about; we don't know what kind of form that's going to take. But the form that it must take is the form that's contained in those Four Economic Laws by Lyndon LaRouche. There can be no variation, there can be no compromise. We need to have an immediate Glass-Steagall reorganization in order to erect a firewall between productive credit that should be going into

infrastructure and productive employment, and speculative gambling that takes place on Wall Street. But we need to have a national bank; we need to go back to what Hamilton originally conceived when he created the first national bank. And we can apply it in the way that Hamilton did, or we can apply it in the way that Franklin Roosevelt did. He had an idea for a national infrastructure bank. But you need to have this kind of direct Federal credit that is directed into these projects and into productive employment. Unfortunately, we haven't seen anything from President Trump in now almost a year, even though he's professed that his number one agenda item was infrastructure. According to some accounts, the reason why President Trump won the Rust Belt was because of his commitment to infrastructure. These areas of the country where infrastructure has been crumbling, responded to what President Trump was talking about with \$1 trillion of infrastructure investment. However, under the current situation, first President Trump's attention was completely focussed on repealing Obamacare; now it's completely focussed on the so-called tax reform package, which has done nothing. It's done nothing but continue to delay the follow-through on President Trump's stated, professed agenda of \$1 trillion for infrastructure investment. It's also, by the way incidentally, set the stage for Paul Ryan and others of that ideological bent, to admit that they're already setting things in motion to come right on the heels of the so-called tax reform package with major

cuts to Social Security and Medicare and Medicaid – so-called “entitlement reform”.

But this is a distraction. This so-called GOP agenda is a distraction and we must stay focussed on exactly what the agenda

must be. And it’s these Four Economic Laws. As Helga LaRouche

said in her webcast yesterday, she was asked directly by the moderator what her reaction was to this so-called tax reform package. She stated unequivocally that this much ballyhooed tax

bill will do nothing without the full package of Glass-Steagall,

national banking, and the rest of the Four Economic Laws. So, I’d like to actually play for you in her own words what Helga Zepp-LaRouche had to say yesterday in response to this tax reform

bill during her webcast. Here’s Helga Zepp-LaRouche:

ZEPP-LAROUCHE: obviously, this is celebrated as the first big victory of President Trump. I don’t think it will solve anything, if you don’t put it in the package of other measures, like for example Glass-Steagall, a credit system, like

Roosevelt’s Reconstruction Finance Corp. or like the National Bank of Alexander Hamilton; and basically ending the speculation

in the derivatives sector. If you only lower the taxes under these circumstances without curbing the other factors I just mentioned, what it probably will do, it will attract some investment in the United States for sure. But people in Germany

already say, “well, we have to protect ourselves, take countermeasures against it,” so it will lead to an increased tension internationally; and probably in the United States, the

present big corporations and banks will just use these tax

cuts

to invest more in the stock market, in buying up their own shares, what they have been doing since the crisis of 2008 with

quantitative easing and the zero-interest-rate policy. And I think one reason why this is to be feared is Jamie Dimon, for example, laughed, and said: This is wonderful, this is quantitative easing four.

I think it just requires a continuation of our mobilization. I know our colleagues in the United States from LaRouche PAC, they have produced a new pamphlet with the demand to implement the Four Laws of my husband, of Lyndon LaRouche, and why the United States must join with China in building the New Silk Road,

both domestically and internationally. This pamphlet ["LaRouche's Four Laws & America's Future on the New Silk Road"]

is out. I would encourage you, our viewers and listeners to get

ahold of this document: Read it, because it has all the solutions, what are the correct economic conceptions for the United States and the rest of the world to get out of this present crisis.

This is all extremely urgent, because we could have a meltdown of the system any minute. And just to mention it briefly, this bitcoin mania which is going on, is really a reminder of the Tulip Bubble [in 1637] before it burst. China has recognized that danger, they're basically banning speculation

in bitcoins. And all of these crazinesses make just clear, the

urgent need to implement Glass-Steagall, and the entire Four Laws

of Mr. LaRouche, which especially includes a massive increase in

the productivity of the workforce through a crash program in fusion technology, in space cooperation, in high-tech

investments

in general; and unless that is done, including high-technology infrastructure – and the recent Amtrak accident in Washington State just underlines that this absolutely is necessary – unless

this is all done as a package, I don't think the world will get out of this crisis.

OGDEN: So, as you just heard Helga Zepp-LaRouche state, we have in fact published a new pamphlet. This is LaRouche PAC's newest pamphlet, called "The Four Economic Laws: The Physical Economic Principles To Create a Recovery in the United States. America's Future on the New Silk Road". This is available both

in print form and in digital form; it's on the LaRouche PAC website. You can see the front cover there, also the back cover

which has got a map of some of the key nodal points of the connectivity of the planet through this idea of a World Land-Bridge. This is what would happen if the United States were

to join the New Silk Road. Then, there listed in summary form,

are the Lyndon LaRouche's Four Economic Laws. So, the contents

of that pamphlet, as LaRouche said, absolutely must be studied;

must be emulated by the citizens of the United States; and must

be made the policy of the United States Presidency. That's in fact how we started this program with the 40-day countdown to President Trump's State of the Union address on January 30th.

As you heard, there is a battle which is raging for the soul of this Presidency. The role that the LaRouche movement is playing is indispensable. We have not achieved victory yet.

We

have very clear indications that victory is close at hand on many fronts, and that victory is indeed attainable. But it must be viewed from the highest possible standpoint; not just piecemeal victories here and there. We have to view this from the standpoint of a total policy shift in terms of how the United States sees itself in the world. We have to abandon geopolitics; we have to embrace the new paradigm of “win-win” relationships between countries. We have to return to the Hamiltonian principles of economics – credit creation for high technology investment. And we have to join the New Silk Road. This is our job over the next 40 days; and we can take encouragement from the standpoint of the fact that indeed, we have absolutely gained major victories in the past period. Both in terms of the victories against this attempted coup against the Presidency of the United States, but also victories in terms of securing the New Paradigm abroad. We should take a look at what President Xi Jinping said in that speech to the United Nations General Assembly, and continue to keep that vision in mind. In fact, we should continue to go back to what Lyndon LaRouche himself said in 2005 in that historic document, {Earth’s Next Fifty Years}. That’s our mission. We have 40 days between now and the State of the Union. With the new pamphlet that’s just been issued – that “The Four Economic Laws: The Physical Economic Principles To Create a Recovery in the United States. America’s Future on the New Silk Road” – we have everything that we need to gain a victory over the course of the next 40 days. So, thank you very much for watching, and please stay tuned

to larouchepac.com. We wish you a Merry Christmas, and we will continue to be bringing you breaking developments over the coming days. Thank you very much, and please stay tuned. Good night.

Muellers efterforskning er kriminalitet for åbent tæppe: Tiden er kommet til at gøre en ende på geopolitik.

Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut

Nyt Paradigme Webcast, 21. dec., 2017.

Dansk Udskrift.

Jeg mener, dette simpelt hen kræver en fortsættelse af vores mobilisering. Jeg ved, vore kolleger i USA fra LaRouche PAC har produceret en ny brochure med krav om at gennemføre min mand, Lyndon LaRouches Fire Love, og om, hvorfor USA må gå sammen med Kina om opbygning af den Nye Silkevej, både hjemme og internationalt. Brochuren [»LaRouche's Four Laws & America's Future on the New Silk Road«] [1] er udgivet. Jeg

vil opfordre vore seere og lyttere til at få fat i dette dokument: Læs det, for det indeholder alle løsningerne, de korrekte økonomiske koncepter for USA og resten af verden for at komme ud af den nuværende krise.

Dette er en presserende hastesag, for vi kunne få en nedsmeltning af systemet, hvornår, det skal være. For lige at nævne det ganske kort, så minder denne bitcoin-mani, der nu finder sted, virkelig om tulipanboblen [i 1637] før den brast. Kina har erkendt denne fare og forbyder grundlæggende set spekulation i bitcoins. Alle disse tossestreger gør det klart, at det er presserende nødvendigt at gennemføre Glass-Steagall, og alle hr. LaRouches Fire Love, der især omfatter en massiv forøgelse af arbejdsstyrkens produktivitet gennem et forceret program for fusionsteknologi, samarbejde om rumforskning og højteknologiske investeringer generelt; og med mindre, man gør dette, inkl. højteknologisk infrastruktur – og den nylige Amtrak-ulykke i staten Washington understreger blot, at dette er absolut nødvendigt – med mindre man gør dette som en samlet pakke, tror jeg ikke, verden vil komme ud af denne krise.

[1] <https://larouchepac.com/20170225/four-laws-pamphlet>

Download (PDF, Unknown)

Britiske aktiver kræver krig

for at stoppe Trump-samarbejde med Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, USA, 20. dec., 2017 – Forsiden af *Newsweeks* julenummer er en gjaldrende overskrift, over et billede af Vladimir Putin, og som proklamerer: »Putin forbereder sig til Tredje Verdenskrig«, efterfulgt af »Ja, det varsler ballade«. Tysklands *Bildzeitung* har i dag en lignende fantasi og rapporterer om to unavngivne NATO-folks vurdering af den nyligt afsluttede Zapad 2017-militærøvelse, som Rusland og Belarus har gennemført, som en øvelse af et totalt mobiliseret, russisk angreb på Europa, med 100.000 tropper (der var faktisk tale om en størrelsesorden på 10-20.000), der først skulle besætte de tre baltiske lande og fra luften angribe nøgleinfrastruktur i Tyskland, Sverige og Finland og affyre Iskander-missiler ind i Polen fra Kaliningrad. National Public Radio, finansieret af den amerikanske regering, lavede i dag et interview med den russiske dissident Garry Kasparov, der himlede op om Putin som en diktator uden opbakning fra sin befolkning, og som roste Obamas chef for National Intelligence, James Clapper, for i denne uge at sige, at Putin »ved, hvordan man manøvrerer et aktiv, og det er, hvad han gør med præsidenten«. (Var der nogen, der sagde indblanding i et udenlandsk valg?)

Psykotisk? Paranoidt? Det, der står klart, er, at briterne og deres aktiver i USA og Europa er hysteriske over præsident Trumps fortsatte bestræbelse på at etablere venskaber med Rusland og Kina. For at stoppe ham, træffer de nu forholdsregler for at forberede befolkningerne i Amerika og Europa til krig med Rusland, en krig, der meget vel kunne betyde afslutningen af civilisation, som vi kender den. Det er hele formålet med det igangværende kupforsøg imod præsident Trump fra forrædere, der arbejder på vegne af britisk

efterretning gennem Muellers »Russiagate«-heksejagt.

Både russiske og kinesiske regeringsfolk reagerede meget skarpt på den Nationale Sikkerhedsstrategi, som blev offentliggjort af Det Hvide Hus i mandags, og som var udarbejdet af nationale sikkerhedsrådgiver H.R. McMaster og hans team. Talsmand for den russiske præsident, Dmitry Peskov, kaldte det et »imperiedokument«, der hævder, at enhver økonomisk eller militær styrke, som Rusland og/eller Kina viser, er en direkte trussel mod USA. Dokumentets påstand om, at Ruslands eller Kinas fremgang »krænker verdensordenen«, sagde Peskov, »fortolkes selvsagt som en unipolær verden, der er reduceret til udelukkende at være i Amerikas interesse og tjene Amerikas behov«. Talsmand for Kinas Udenrigsministerium, Hua Chunying, sagde, med reference til sikkerhedsdokumentet, at »de udviklingsmæssige præstationer, som Kina har opnået, anerkendes universelt, og det er nytteløst at forsøge at forvrænge kendsgerningerne på vegne af nogen eller af noget land.«

Det var Trump selv, der talte om udgivelsen af den årlige Nationale Sikkerhedsstrategi, snarere end den sædvanlige praksis, hvor det er den nationale sikkerhedsrådgiver, der leder udarbejdelsen af strategien, som introducerer den til pressen. I sin tale afviste Trump at beskrive hverken Kina eller Rusland som fjender eller modstandere (som selve rapporten gør), men blot som konkurrerende »rivaler«, og at han i stedet ville »forsøge at opbygge et godt partnerskab med dem, og andre lande, men på en måde, der altid beskytter vores nationale interesse«. Blot i løbet af den seneste uge har Trump ført to, betydelige telefonsamtaler med Putin, og, som *EIR* (stort set alene) har rapporteret, så foretog Trump i sidste måned et besøg til Kina, der dannede et nært venskab med Xi Jinping og en voksende, økonomisk forbindelse med Kina og dets Bælte & Vej Initiativ.

Men, som Helga Zepp-LaRouche i dag insisterede, så må Trump gives tilstrækkelig styrke til at gå videre end til

»konkurrence«, hinsides det geopolitiske standpunkt, som holder vestlige ledere fanget i nulsums- og vinder-kontrataber-mentaliteten. Han må gives midlerne til at forstå det Nye Paradigme, der nu spreder sig i hele verden, og som drives frem af Kinas Nye Silkevej, baseret på et win-win syn på internationale relationer og et koncept for menneskehedens fælles mål. Dette er konceptet, som Lyndon og Helga LaRouche skabte efter Sovjetunionens fald, for, én gang for alle, at gøre en ende på imperieopdelingen af verden i krigsførende fraktioner. Lyndon LaRouches igennem halvtreds år kreative forslag om en ny, økonomisk verdensorden, der berører alle hjørner af planeten, er nu ved at blive til virkelighed gennem Bælte & Vej. USA og Europa klamrer sig stædigt til den bankerotte, gamle orden, til myten om det »frie marked«, som Det britiske Imperium nu igennem snart 300 år har faldbudt til verden – på trods af den kendsgerning, at selve den Amerikanske Revolution grundigt besejrede denne imperieorganisation og etablerede et nyt system, baseret på kredit til skabelse af en produktiv fremtid, snarere end på et penge- og gælds diktatur.

Der er ingen tid at spille med at omvende Vesten tilbage til dette Amerikanske System, som blev udtænkt af Alexander Hamilton og promoveret af Lyndon LaRouche. Forslaget til en skattelovgivning, der i dag blev vedtaget af Kongressen, skaber ny gæld til halvanden billion dollar, men pumper ganske enkelt disse penge ind i økonomien uden nogen direktiver, og hvor de vil fortsætte med at nære spekulation snarere end at udvide realøkonomien, på samme måde, som den Kvantitative Lempelses pengetrykning har gjort i løbet af de forgangne ti år. Hvis denne samme kredit blev udstedt under et Amerikansk System for dirigeret kreditudvidelse, kunne USA's økonomi på relativt kort tid blive transformeret. Dette er essensen af LaRouches Fire Love, som det forklares i den nye pamflet, som LaRouche PAC har udgivet i denne uge: »LaRouches Fire Love & Amerikas fremtid på den Nye Silkevej« ([udlagt på LaRouche PAC's webside](#)).[1] Befolkningen er vred og søger direktion.

Denne pamflet, sammen med LaRouche PAC's dossier, der afslører Muellers kupforsøg, udgør midlerne til at give denne direktion og give præsident Trump de midler, han behøver, for at lykkes med sit erklærede mål – at gøre Amerika stort igen.

Foto: December 22, 2017 Cover of Newsweek Magazine (Fair Use)

✘ [1] Se [Brochuren med dansk introduktion](#)

✘

og video, '[En Ny Æra for USA: LaRouches Fire Love](#)';

fuldt dansk udskrift.